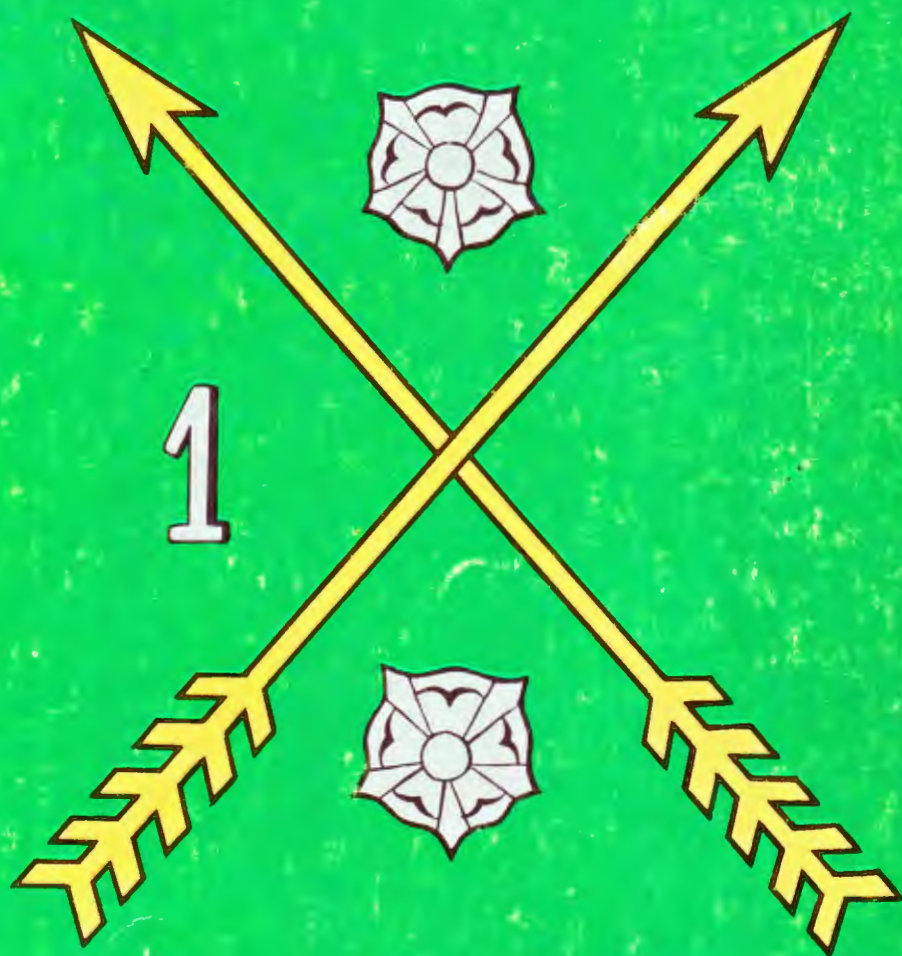

ETUOPYÖRÄ

ETU PYÖRÄ

Päätoimittaja maj likka Halonen

Toimitussihteeri kapt P Tikkanen

Taloudenhoitaja rva Anneli JuuJärvi

Kansi taiteilija Lasse Talosela

Puh Sodankylä varuskunta/3

Pankki KOP

POLKUPYÖRÄPATALJOONA 1

JÄÄKÄRIPATALJOONA 1

POHJANMAAN JÄÄKÄRIPATALJOONA

LAPIN JÄÄKÄRIPATALJOONA

3/70

Tiedustelupartio tulitaistelussa

TERVEHDIN
LAPIN JÄÄKÄRIPATALJOONAA JA
TOIVOTAN HYVÄÄ JOULUA JA
ONNELLISTA UUTTA VUOTTA

KENRAALILUUTNANTTI
OLLI KORHONEN

Lapin Jääkäripataljoonalla on takanaan työntäyteinen syksy kertaus- ja sotaharjoituksineen. Uusi ikäluokka on astunut palvelukseen. Koulutusta sävyttää alullaan oleva Lapin värikäs kaamos. Maamme pohjoisimman joukko-osaston toiminnan erikoisluonne ilmenee erityisesti talvella. «Pakkasrajaa» harjoituksissa ei tunneta. Eräistä erikoisvarusteista huolimatta talvi vaatii sekä kantahenkilökunnalta että varusmiehiltä sitkeyttä sekä vakavaa paneutumista oikeiden ja oloihin sopivien taistelumenetelmien harjoitteluun. Uutta pataljoonamme koulutuksessa edustaa 3. Jääkärikomppania, jonka opetus on pääosaltaan sissikoulutusta. Toisetkin yksiköt opettelevat enemmän sissitaitoja kuin muissa puolustuslaitoksen joukko-osastoissa. Uskomme, että ankarissakin sääoloissa pystytään hyvin kouluttamaan ja taryittaessa täyttämään kunnialla Lapin Jääkäripataljoonalle asetetut velvoitteet taistelussa.

Jääkäriin on juhlaa ja arkea. Joukko-osastomme 50-vuotisjuhlan valmistelut ovat täydessä käynnissä. Pataljoonan komentajan evl Kauko Kuismasen johdolla valmistuu historiikki puolivuosisataiselta taipaleelta. Juhlamme vaatii onnistuakseen yhtä hyvin reservissä ja nostoväessä olevien kuin nykyisten ykkösen varusmesten ja kantahenkilökunnan panoksen. Ilman oikeaa jääkärihenkeä ovat huolellisetkin valmistelut turhia. Etupyörä toivoo mahdollisimman monen Jääkäripataljoona 1:n — Lapin Jääkäripataljoonan Killan jäsenen mukaantuloa. Maaliskuinen Lappi tarjoaa merkkipäivällemme komeat ulkoiset puitteet.

Juhlavuoden aaton merkeissä Etupyörä ilmestyy uudessa asussa. Toivottavasti se miellyttää lukijoita, vaikka perinteellistä kokoa onkin pienennetty.

Parhaat onnittelut kurssinsa päättävälle Reservialiupeeerikoulun oppilaille ja Hyvää Joulua kaikille Lapin Jääkäripataljoonan ystäville.

ILKKA HALONEN

Joulu rintamalla

Oli muuan jääkärijoukkue. Sen jokainen jäsen oli syvästi tuntenut yhteenkuuluvaisuutta. Oli kannettu kavereita, toisten reppuja, niin, toisten taakkoja yhteisesti. Monta oli joukosta lähtenyt. Joku oli palannut, haavojansa vähätellen, useimmat lähteneet eivät voineet palata Oli tullut uusiakin joukkoon. Onneksi niitä oli tullut vain vähitellen. Ei niitä kaivattu, kun entisiä ei saatu takaisin. Olivat tuoneet reppunsa, löytäneet paikansa, vähitellen myös eläytyneet joukkueen rytmiin

Oli sitten jouluilta. Joku oli saanut paketin, monet kirjeitä. Paketit oli jaettu yhteisesti, koska se oli tullut tavaksi. Ei tiedetty, miten muualla tehtiin, näin oli tapa. Oli pieni joulukuusi, oli kolme kynttilää, ne valaisivat, ei oltu sytytetty vaivalloista karbiidilamppua, piti kynttiläin valaista jouluiltaa. Ja — sitten: oli soittoa. Kersantti Tauno Kolari, kirvesmies ja bassoviulun soittaja oli saanut soittovälineensä kuntoon. Oli tuonut bassoviulun rokan siviilistä ja saha oli kunnossa. Niin kaikui sahaviululla yöhön: »Enkeli taivaan lausui näin: Miks hämmästyitte säikähtäin. . . .»

.....

Jääkäriveli: Joulu 1970. Hyvää joulua Sinulle! Ilosanoma kuuluu Sinulle: Sinun Vapahtajasi elää!

Sinä elät Vapahtajani. Anna minun se ilmaista edes näin vaatimattomasti kuin tuo Tauno Kolari toisillekin. Amen.

Ilpo Sirkka

YO.
PIMEÄ YÖ.
VAIN YKSI TÄHTI LOISTAA.
SE TÄHTI LOISTAA AINA.
SUMUJEN LÄVITSE.
PÄIVALLA.
YOLLÄ.
SE TÄHTI ANTAA VOIMAN.
KATSO SIIHEN.
SE TÄHTI VIE PERILLE.
YOSSÄKIN.
SINUTKIN.
VARMASTI.
SE ON TOTTA.
AMEN.

PATALJOONAN RIVEISSÄ — PATALJOONAN SYNTYÄJOILTA

Olin 1921 helmikuulla kutsunnassa ja sieltä annettiin määräys Käkisalmen läänin Rykmenttiin Kouvolaan huhtikuulla. Sinne saavuttuani olivat komppaniat jo täysiä. Meitä lähdettiin kuljettamaan kohti Kellomäkeä, missä sanottiin olevan saman rykmentin pataljoona. Muistaakseni meitä oli 60 poikaa, jotka sinne siirrettiin. Kasarmit olivat tyhjänä ja lisää poikia tuotiin jostain muualtakin.

Markovillan Aliupseerikoulusta tulivat kokelaat meitä komentamaan ja niin tuli liikettä. Meille ilmoitettiin, että joukko-osasto on nyt Polkupyöräpataljoona 1. Pataljoonan 2. Komppania oli kotimme. Sotilaspassissamme on palvelukseen astumispäivä 22 huhtikuuta 1921. Markovillan Aliupseerikoulusta tulleet kokelaat ylennettiin alikersanteiksi ja he toimivat sitten ryhmänjohtajina. Aliupseereista muistuvat Sulo Leikas, Nissinen, Yrjö Turunen, Taskinen ja lisäksi Myllykoski.

Polkupyöräpataljoonan komentajana oli majuri Heiskanen, komppanian päälliköitä kapteeni Relander, luutnantti Karhunen, kapteeni Friberg. Komppanian joukkueen johtajina muistan luutnantit Backman ja Ahlqvist.

Pataljoonamme ensimmäinen korpuraalikoulu alkoi toimia. Sen johtajana oli luutnantti Pöyhönen. Hän oli myöskin 2. Komppanian päällikkönä. Kouluttajina oli luutnantti Ahlqvist, väepeli Dahl ja kersantti Myllykoski. 1922 huhtikuussa pääsin kotiin.

1941 alkaneeseen jatkosotaan jouduin elokuussa Lappeenrantaan Täv-

dennismieskeskukseen. Sieltä tilauksen tultua lastattiin junaan. Matka päättyi Suojoen poltetulle asema-alueelle. Seuraavana yönä tuli kuorma-autot meitä hakemaan, 35 miestä si-joitettiin aina autonlavalle. Kuljettajalta saimme tietää, että matkaa on 110 kilometriä, tavoite Mundjärvi. Siellä aamuhämärissä meitä hosuttiin paririviin. Joukko-osaston komppaniat saivat täydennyksensä. Siinä rivissä ollessamme joku sotilasherra puhutteli saapuneita miehiä ja tiedusteli, missä on oltu näissä hommissa aikaisemmin. Kun minun vuoroni tuli vastata kysymykseen, missä olet palvelullut asevelvollisena, sanoin Polkupyöräpataljoona 1:ssä Kellomäellä 1921—1922. Hän sanoi, tämä on just sama pataljoona, mutta nimi on Jääkäripataljoona 1. Sitten hän alkoi kysellä muistanko komppaniiani sen aikuisia päälliköitä, kerroin niistä ja niin erottiin. Myöhemmin päivällä sain tietää, että aamun varhainen haastattelija oli pataljoonan komentaja eversti Wahlbeck. Jääkäripataljoona 1:n 2. Komppania oli nyt yksikköni, päällikkönä luutnantti Lehtonen.

Varmuudeksi kysyttiin, osaatteko ampua. Meille selvitettiin tilannetta, eteenpäin mennään siinä ja siinä järjestyksessä. Taistella nahistaen menttiin Kontupohja, Käppäselkä, Uunitssa ja Tulvoja. Joukkue jossa olin, joutui partioimaan vänrikki Laihialan komennossa. Naapurikyliässä oli nähty venäläisiä ratsuja ja kaksi me niistä saimme kiinni. Pataljoonan autot haki meidät ja vei Tulvojan koulutaloon. Meidän piti siellä sitten levähtää, mutta lepoaika ei ollut pitkä.

JP 1:n RIVISSÄ TALVISODASSA

13. päivä marraskuuta aamulla aikaisin meidät herätettiin ja vänrikki Ahon komennossa Tulvojan niemestä Äänisjärvellä eräs saari oli päämääränä, matkaa 6 kilometriä. Jonkun yön vanha jää ei vielä oikein ollut mukavaa kulkea, mutta mentiin kuitenkin. Saaren rantamilla oli siipiraslaiva ja roomuja täynnä kaikenlaista tavaraa ja siviiliväkeä. Yksi suomen kielen taitoinen henkilö kertoi vänrikki Aholle, että täällä laivala ja roomuissa oli 10 vartiomiestä ja ne livisti tuonne saareen, kun saivat selville teidän tulonne. Ei siinä viivytelty, takaa ajoon vaan. Saaren rannalla olevaan kalasaunaan oli vartiosta mennyt 5 ja he eivät antautuneet, ampuivat kun vähäkin näkivät. Lentokone tuli pommilastissa, mutta heikolla tuloksella. Sanitärimme alikersantti haavottui ja kuulin sitten jälkeen päin, että hän oli kuollut. Saaren toiselta puolen jäitä myöten tuli myös venäläisjoukkue vaivaksemme. He pääsivät pureutumaan maihin.

Meidänkin avuksemme tuli joukkoja Tulvojasta. Saaren puhdistus alkoi. Ennenkuin kaikki oli suoritettu, pst-kivääriyhmänjohtaja Saarelainen kaatui vihollisen pikakiväärisuihkuun ja kiikarikivääriampuja sai osuman Toivo Kuismaan. Hän kaatui. Sinne jäälle vyörytimme vastustajamme, saaliiksemme saimme pikakiväärin, kiikarikiväärin ym. aseita. Saaren päässä oli majakka ja niin meille se oli majakkasaari». Sotapoliisit veivät laivan ja roomut Tulvojaan. Saari jäi meille etuvartiopaikaksi. Saunalomalle pääsimme joulukuulla, kun saimme Linnoituspatallioon miehiä tilallemme vartioon. Seuraavana aamuna meidät hälytettiin. Saari oli osittain vihollisella. Me jouduimme saman saaren puhdistamaan toisen kerran. Joskus saimme tykistötulua sinne. Mutta kyllä pakkaneikin piti tiukalla tammikuussa 1942. 43 astetta on kova pakkanen ja isolla järvellä käy aina hieman tuuli.

Tammikuun lopulla lomautettiin 1901 syntyneet ja sitä vanhemmat miehet. Helmikuun 1 päivä pääsimme lähtemään kotiin.

Kaarlo Akseli Kivimäki

Haapamäki

Minut kutsuttiin reserviläisenä 9. 10. 1939 (res.vänr.) taas samaan 3. Komppaniaan, jossa YH-aikana toimi päällikkönä ltn Mikkola, peloton ja taitava soturi. Joukkue, vänr Timo Kannon (koulutoverini) johdolla, johon minäkin kuului, sijoittui Pullisen kylään vastapäätä Mainilaa. Emme kuitenkaan niitä kuuluisia »Mainilan laukauksia» me ampuneet, siitä yksinkertaisesta syystä, ettei meillä ollut ainuttakaan tykkiä. Mutta tähyistäjämme, joka oli Rajajoen varressa puussa, oli tehnyt merkinnät päiväkirjaansa, jossa hän ilmoitti lähtölaukaukset kuulleen Mainilan kylän metsämaastosta ja nähneensä kranaattien räjähdykset mainituissa Mainilan kylässä tunnetuin seurauksin. Vihollinen teki joukkue- ja komppaniavoimin valehyökkäyksiä siltä puolen aina joen rantaan saadakseen meidät avaamaan tulen, mutta meillä oli määräys, että jos vihollinen ylittää joen ja etenee 50 metriä tällä puolen, on lupa vasta sitten tulen avaukseen. Ja niin sitten marraskuun viimeisenä päivänä aamulla kello 7 alkoi ensin kenttätykistön, Suomenlahden lähipatteriston ja laivaston suorittama kranaattituli, jota kesti kello 10:een ja senjälkeen punaarmeijalaiset ylittivät rajan. Mutta tuon kolmen tunnin aikana, jota tykistötulta kesti, me ehdimme miehittää asemamme.

Suoritimme viivytystaistelua linjalta Rajajoki—Puhtula—Raivola—Perkjärvi—Kuolemanjärvi—Kuuterselkä ja senjälkeen vetäydyimme pääpuolustuslinjalle Summaan. Eräitä tapauksia voisin kuitenkin mainita

näistä viivytyskahakoista. Ensimmäisissä taisteluissa Puhtulan maastossa kaatuivat kaikki komppanian nuoret kokelaat. Raivolassa yritimme ruokailla kenttäkeittiöstä hernekeittoa. Siinä kesken kaiken kiireen, ilmestyi yläpuolellemme vihollisen hävittäjä, joka kaasutti meitä niin, että poikia alkoi pyörtylemään ja keitto meni mitättömäksi. — Kuolemanjärvellä suunnittelimme vastaiskua, mutta se kiellettiin ylempään johdon taholta. Kuuterselässä oli siviiliväestö vielä paikoillaan, meidän tullessamme kylään. Eräskin talon isäntä kielsi ja varoitti meitä repimästä ja tuhrimasta huoneiden tapetteja, jotka hän juuri oli uusinut. Seuraavana aamuna ei ollut enää koko taloa, aamun taistelussa se paloi poroksi. Yöllä etulinjan pojat nukahtivat aseimiinsa hanteen pakkasessa, väsyneitä kun olivat. Oli täysi työ pitää heitä hereillä. Aamulla saimme maistaa sitten ns. »piiskatykistä», joka todellakin paukahti kuin piiskan isku korvan juuressa. Kyllä silloin isänmaan kamara oli jokaiselle telttakunta asukkaineen lentää yht'äkkiä ilmaan.

Summassa pojat kiroilivat vihollisen kranaattitulta. Siellä saattoi kokonainen telttakunta asukkaineen lentää yht'äkkiä ilmaan.

Yliluutnantti Einari Johannes Porvali

Helsinki

päivystäjän parhaita

Tyttö ja poika lähtivät kävelemään kirkonkylän tanssilavalta kotiin. Kymmenkunta kilometriä taivalsivat öistä taivalta tuppisuuna toisistaan käsistä pidellen.

Perillä tytön aitan ovelle poika saa sanotuksi:

— Pääsenkös aittaan?

— En aikonut päästää, mutta kun sait ylipuhutuksi, niin olkoon menneeksi, vastasi tyttö maahan katsellen.

Iltalomalle pääsyyn vaaditaan paljon: — on oltava kiiltävät kengät, parta sileäksi ajeltu kuin neidon polvi, tukka lyhyt ja kaiken karvaista tilpehööriä taskussa.

Eräänä iltalomakeskiyöön aamu- na jääkäri Rauhallinen katseli itseään peilistä hyvin pitkään. Hänellä oli mielessään koko ajan Raakkelinsa jossakin kirkonkylässä. Jääkäri Rauhallinen tiesi, että hänellä itsellään oli liian pitkä tukka iltalomalle pääsyyn. Siinä tuumaillessaan rämähti päivystäjän ääni: Komppania valmistautuu palvelukseen. . . .

— Entäpä jos minä, välähti jääkäri Rauhallisen ajatusmaailmassa. Toisten mennessä palvelukseen jättäytyi hän kasarmille. Kasarmin hiljennettyä sonnustautui hän intin parhaisiin ja soluttautui metsiä myöten kirkolle.

Hänen ollessaan parturissa saapui sinne ärhäkän näköinen kersantti. Jääkäri Rauhallisen huomattessaan kersantti kysyy:

— Mitenkäs se jääkäri on palvelusaikana parturissa.

Jääkäri Rauhallinen vastaa rauhallisesti.

— Palveluksen aikanahan se on tuo tukka kasvanutkin.

— Eihän se kokonaan ole kasvanut palvelusaikana, tokaisee kersantti.

Jääkäri rauhallinen vastaa rauhallisesti:

— Eihän sitä kaikkea ole tarkoitus leikatakaan.

Otteita kurssijulkaisuista Vaasan ajoilta

Vastanaineet, sanoi oppilas Koivisto, kun sulkeisissa pyöriä yhdestä eroitti.

»Paras aika tähän asti», sanoi Santakynä Kuusisto, kun tunnustelijat Tuunainen ja Paananen varuslomalta myöhästivät.

Konrollimiehille tulee pahviluisake lups santakynä», sanoi vääpeli, kun rastimiehiä ladun varteen lähetti.

»Komea rinta, kun pää olisi toisin päin, sanoi oppilas Arvo kun Hautalaa selkään löi.

— Luetelkaa kk:n osat: Hilavitkutaja ja hätäjarru.

— Mistä johtuu pk:n hilliton tuli? Kun ampuja hillittömästi hikeentyy.

— Opp Sydänoja: Herra Ylik pitkän harkinnan jälkeen rohkenen vihdoinkin anoa kaikesta huolimatta yölomaa». Ylik Lantto: »Ette saa».

Opp Sydänoja: »Sepä harmillista.»

Opp Parkkila: Pojat saako huutaa sarjaa, jos lipas on repussa?

Opp Parkkila: Nelostupa ovelle parijonoon järjesty . . . tai menkkää kuutioon, ettei lattia naarmuunnu.

Herra ylivääpeli, oppilas Hukkala muodosta: Saanko puhutella? — Höh. Itellä teillä on muoto.

Kolmisormi Mononen päivystäjänä. — Aliupseerikoulu, peskää ittenne — jatkakaa.

— Koulu. valmistautukaa maastoon lähtöä varten. Tupien esimiehet jatkakaa.

— Koulu, valmistautukaa syömäilyyn.

— Voi, kun sydämeni alkoi äkkiä jyskyttää, huokasi tyttö, joka oli autoajelulla. — Jossain lähistöllä täytyy olla varuskunta.

— Ihmissyöjäkomppania marssii ohitse.

Mitä ihmettä, kummastelee eräs katsoja, onko heillä jälleen valkoihaisia upseereita?

Ei, vastaa toinen katsoja, valkoihaiset ovat vain liikkuvana muonavarastona mukana.

KUKA MAHTOIKAAAN SANOA ?

Ltn Parkkari

— Nyt pojat kuulkaas pitäisi mennä lujaa.

— Ettekö tunne pistoa sydämsänne.

— Mikä on hevosen nimi.

— Puhdistakaa hyvin minun volshabenini.

— ENIVESTINGS? Etceteraa, etceteraa. . . .

Kapt Siltala

— Ensin hieman yleistä sitten käsitteitä ja määritelmiä.

— Ja sitten seuraava ranskalainen viiva.

— Ei tämä nyt mennyt aivan niin hyvin kuin olisi pitänyt.

— Olisikohan se tarpeellista.

Kuka mahtoikaan sanoa ?

Ltn Akerman

- Nuori mies, älkää torkkuko.
- Pitääkö panna hiki virtaamaan, mithäh?
- Oletteko huomanneet, että tuon tien varressa kasvaa korvasieni?
- Heen kakskolme .. taaks tu kolmiriviin .. ärsty.

Vääp Saastamoinen

- Kun minä pääsisin teidän kanssanne maastoon.
- Harkitkaa vielä Rovaniemelle saakka.
- Ei täältä (potkupalloilijoiden tupe) tule mitään palvelijoita.
- Tuleeko siitä mitään.

Ylik Simelius

- Pk:n vara-ampujan on parempi olla pk:n takana kuin edessä.
- Ei opilaat mitään tiedä.
- Ette te muuta ajattele kuin lomia.
- Mikä mies te ootte, oletteko potkupalloilija?

Ylik Lantto

- Älkää vain rikkoko luitanne. Nyt se tukehtuu.
- Kysykää Hermannilta, kyllä Hermannin tietää.
- Hakekaa sitä vaikka Kivennavan tuolta puolen.
- Voi, jos Eeli nyt näkis.
- Kun ei vain herkkyys menisi.

Ylik Aherto

- Olipa se ripeä suoritus.
- Toinen ääni torvissa, vauhdin vinkuessa korvissa.
- Toinen puoli oli kasvoillaan, paholainen sen toisen vei.
- Kun poistutaan, mennään LUJA A.
- Vaskadevaraintebradehär?

Kers Tuomisto

- Tulen vaatimaan II joukkueen pojilta reippaita suorituksia.
- Pyörät yhteen panettakaisin.
- Kaks kilometriä tuohon suuntaan mars, mars.

LAINANA SAHAKYLÄSSÄ

14. 6. 1944 määrättiin JP 1:n 1. Komppania oleskelupaikaltaan Uudenkirkon—Inon tienvarresta aamutöikseen vastaiskuun URR:n lohkolle. Sää oli lämmin ja aurinkoinen. Kuitenkin kitkerä palavan metsän ja ruudin käry peitti tavanomaiset kevätkesän tuoksut ja yhtämittäinen taistelun kumu oli vaientanut lintujen laulun. Elettiin taas kerran suursodan polttopisteessä, mutta kuinka kauan itsekukin eläisi? Kas siinä mieltimistä! Hiki valui ja puiden latvoja hipovat maataistelukonelautat pitivät huolen siitä, ettei marssi muodostunut yksitoikkoiseksi. Vähän väliä pommikuuro raastoi metsää. Lensi maata ja oksia, mutta ihme ja kumma tappioilta säästettiin. URR:n komentopaikalla sitten selvisi, ettei läpimurtoa ollutkaan. Niin lähti pataljoona takaisin. Eivät kuitenkaan kaikki, sillä allekirjoittaneen joukkue määrättiin eversti von Essenin käyttöön. Tästä alkoivat sitten asiat kehityä ja lopulta tehtiin oikein taistelukertomuskin.

Kaihoten siinä katselimme komppaniamme paluumatkalle lähtöä. Sain tehtäväkseni tiedustella vastaisku suunnan. Joukkue odotteli saaden silloin tällöin kohtuullisen ryöpyn, joko maataistelukoneilta tai tykistöltä. Kello 19 määräsi eversti von Essen joukkueen siirtymään etulinjaan URR:n 1. Eskadroonan vahvistukseksi. Mitä lähemmäs päästiin, sitä sakeammaksi kävi ilma. Loppumatka tehtiin yksittäissyöksyin, mutta perille päästiin tappioitta. Jos vanha hokema hiki säästää verta» olisi pitänyt paikkansa, olisimme totisesti kulueneen parin tunnin aikana säästäneet sitä parin sodan varalle.

Ratsumestari Haanpää määräsi joukkueeni kornetti Mustosen tukikohtaan. Vihollinen oli hyökännyt ankarasti koko päivän. Tämä pääpuolustuslinjan osa tarjosi masentavan näyn. Meikäläisiä kaatuneita oli puolittain luhistuneissa yhdyshaudoissa runsaasti. Tappiot olivat olleet suuret ja pahinta, että ainakin osittain niihin oli syynä puutteelliset asemat. Itse korsut olivat todellisia betonibunkke-

reita, mutta yhdyshaudat olivat viime tingassa kaivettuja matalia uria ja niin sanottu ampuma-ala oli jätetty ilmeisesti metsänhoidollisista syistä raivaamatta. Oltiinhan nyt kuuluilla Raivolan metsiköillä.

Konekivääriasemat olivat erinomaisia. — Tosin, ainakin osittain, ilman aseita.

Onneksi sattui juuri tuohon aikaan viholliselle pieni tauko, joten ehdimme hätäisesti tutustua aseisiin ja tilanteeseen. Suurin osa joukosta oli tullut korsuun, jossa suunniteltiin vartiovuorojen jakoa. Maa tuntui reipeävän. Sellaista keskitystä en ollut edes pitänyt mahdollisena. Pieni, korsua valaissut öljytuikku putosi lattialle ja koko korsu tuntui huojuvan kuin vene myrskysäässä. Oli turha yrittää huutaa mitään ohjeita. — Odotettiin säkkipimeässä. Infernoa kesti noin puoli tuntia. Kun se tuntui hiukan hellittävän syöksyimme aseisiin, jotka olivat monin paikoin saaneet uuden muodon. Samassa olivat venäläisetkin uraata huutaen tulossa. Hyökkäys kuitenkin torjuttiin, mutta venäläiset jäivät kohonneen sumun ja savun suojassa käsikranaatin heittoetäisyydelle. Vähitellen loppuivat ilmeisesti molemmilta nämä kranaatit ja hiljaisuus laskeutui tienoon ylle. Jostain kauempaa kuului kyllä silloin tällöin joku lyhyt sarja, mutta nekin perin vaisuina.

Noin klo 23 saapui vasemmalta kaksi miestä selittäen vihollisen pääseen sieltä läpi. Koska tilanne oli rauhallinen lähti kornetti Mustonen ottamaan selvää asiasta. Tältä matkaltaan ei kornettimme palannut, — kohtalo tuntematon. Itse lähdin samaan aikaan oikealle ja määräsin kersantti Mattilan joukon vanhimaksi. Ihmeekseni tapasin komento-korsun tyhjänä. Koska siellä oli kuia aseita tarkastamaan. Paluumatkalla ni totesin asematkin tyhjiksi ja vasta tukikohtamme lähellä tapasin 2 kornettin paljon aseita ja varusteita, oletin miesten lähteneen vastaiskuun tai ja raskaita aseita tien täydeltä. Joku vihollisista oli ilmeisesti lukenut muita muspinoja, jotka odottelivat tien var-

nektivääriä ja yhden 37 mm pst-tykin miehitytyiksi. Määräsin miehet pysymään aikoillaan. Kello oli n. 01.15.

Koska kornetti Mustonen ei ollut palannut, lähetin partion ottamaan yhteyttä vasemmalle. Se palasi kuitenkin nopeasti ja ilmoitti saaneensa konepistoolitulta yhdyshaudan suunnasta. Lähetin uuden partion samaan suuntaan ja tämä vahvisti edellisen ilmoituksen. Tilanne alkoi näyttää epäilyttävältä ja käänsin 3. Ryhmän rintamasuunnan vasemmalle sekä lähdin uudelleen eskadroonan komentokorsulle ilmoittamaan huolistani. Otin mukaan 3 miestä. Lähestyessämme korsua havaitsimme näkyvisissä 8—10 piippolakkia, korsua ja sen ympäristöä tutkimassa. Avasimme tulen ja palasimme tukikohtaan. Matkalla totesin aikaisemmin mainittujen konekivääri ja pst-tykki pesäkkeiden miesten livistäneen.

Nyt oli tilanne nuorelle vänrikille tukala. Kaukaa takaa kuului laukauksia. Vasemmalla ja oikealla oli varmasti vihollinen. Mitään painostusta ei vihollisen puolelta ollut. Mitä tehdä? Pääpuolustusasemasta luopuminen ilman pakkoa ja ilman lupaa tuntui vähintään »majesteettirikokselta».

Koska joukkueeni oli suhteellisen pieni 1 + 3 + 15 ja lisäksi 3 luoksemme jäänyttä URR:n miestä, päätin kuitenkin pitkän epäröinnin jälkeen irroittautua, varsinkin kun irtautumiskäskyn saanti enää myöhemmin tuntui mahdolliselta. Pidettiin siinä jo pieni »sotamiesneuvoston» palaverikin, mutta vastuu jäi tietysti minulle.

Onneksi minulla oli loistoporukka. Kaikessa rauhassa täydennettiin patruunavarastoa, tuhottiin pst-tykki ja konekiväärit, sekä irtaautettiin asemista klo 02.00—02.30 tienoissa. Tulimme varovasti taaempaan olevan tien varteen. Tiellä ammattikoulun luona seisoskeli vihollisia hajallaan ja meistä oikealla n 100—150 metrin päässä joukkueen verran meihin vihamielisesti suhtautuen. Yllättävällä ryntäyksellä pääsimme tien yli ja edelleen tiheikön suojaan. Nikkeliä tuntui tulevan tiheässä, mutta onni oli meidän puolellamme.

Alkoi monivaiheinen marssi ja eilen saamani kartta osoittautui kor-

vaamattomaksi. Emme tietenkään olleet selvillä tilanteesta, emmekä omien joukkojen sijainnista. Vaikeutena oli lisäksi mukanamme ollut melko pahoin haavoittunut jääkäri, jota kannettiin omatekoisilla paareilla. Lisäksi oli pari lievemmin haavoittunutta. Yllätykseksemme pujahti eräästä pusikosta kuusi JP 6:n miestä, jotka olivat harhailemassa täällä vihollisen selustassa. He liittyivät joukkooni.

Alkuperäinen suunnitelma, jonka mukaan menisimme Merisuon yli suoraan Mustamäen asemalle, osoittautui mahdottomaksi. Emme päässeet millään maantien yli, jolla vahvat venäläiset joukot marssivat jatkuvasti kohti rintamaa. Edestä kuului taukoamatonta taistelun melsketä ja siksi päätelimmekin, että ainakin siellä on meikäläisiä. — Kuuter-selässä taisteltiin.

Odottelimme siinä tien reunassa aukkoaiikkaa. Tosin meillä oli melkein jokaisella konepistooli, joten olisimme voineet puhdistaa hetkeksi maantien. Eivät tiedä tänäkään päivänä ne tuhannet soturit, jotka ohitsemme pulisten marssivat, millaisissa käsissä heidän elämänsä tuolloin oli. Joka tapauksessa se oli mielenkiintoista katseltavaa, sillä joukossa oli kaikenlaista. Oli haavoittuneita kuormastossa, oli naisotureita, upseereita ratsastaen, kaikenlaisia ajoneuvoja ja raskaita aseita tien täydeltä. Joku vihollisista oli ilmeisesti lukenut muita tarkemmin ohjesäännöt ja asetti pari miestä tallustelemaan tien viera varmistukseksi. Heistä oli tulla tuho. Yllättivät meidät makuulta tien varresta. Säikähtivät itsekkin onneksi niin paljon, että pääsimme ryntäämään taakse tiheämpään metsään. Takanamme alkoi luonnollisesti voimallinen huuto ja tietysti he kevensivät tuliannostaan. Mutta me olimme jo muualla.

Otettiin uusi suunta. Marssi ei päässyt hetkeksikään muodostumaan yksitoikkoiseksi: Venäläisiin törmättiin silloin tällöin, mutta yleensä niin, etteivät he edes huomanneet. Pari viestimiesryhmää tavattiin vetämässä lapsia kovalla kiireellä. He saivat tulla uudelleen, sillä me voimme tietysti pätkiä sieltä täältä kappaleen matkaa mukanamme.

Murheella totesimme meikäläisten kuormastojen jääneen autoineen pävineen tänne linjojen väärälle puolelle. Erikoisella kaiholla muisteltiin myöhemmin korkeita pst-tykin ammuspinoja, jotka odottelivat tien var-silla käyttäjiään. Sinne jäivät! Lähellä Vammeljokea etenivät venäläiset samaan suuntaan ja olisimme tulleet varmaan joelle yhtäaikaan, ellei jostain olisi tullut harhakranaattia, joka putosi ilmeisesti vihollisrivistöön. Ainakin siellä syntyi valtava huuto ja pulina.

Jännitimme ankarasti Vammeljoen varteen tuloa. Ketä olisi vastassa? Aikamme tähytetyämme varmistuimme, että joukot olivat omia. Kesti kuitenkin melkoisen tovin, ennenkuin joen takana miehityksessä olevat JR 58:n miehet uskoivat meidät aseveikkoiseen. Joesta selvittiin kahtaamallla ja haavoittuneet toimitettiin hoitoa saamaan. Omaan pataljoonaan ei ollut montaa kilometriä, mutta veto oli poissa. Jalat olivat oppositiossa. Jännityksen lauettua tuntui kunto kokonaan luhistuneen. Tulitiin sentään töpinään. Pojat saivat jotain syödäkseen ja suorastaan romahtivat unten maille.

Ilmoittauduin pataljoonan komentajalle majuri Vetrelle ja kerroin kuinka meitä oli »lainassa kohdeltu». Hän oli luonnollisesti puolestamme hurjana, mutta koska huolia oli tuolloin jokaisella enemmän kuin tarpeeksi, sain vain määräyksen laatia taistelukertomuksen. Pyyntöni muutaman tunnin levosta suhtautui komentaja aluksi kielteisesti sanoen, että »kovilla on oltu toisetkin». Niin kuin olivatkin olleet. Lopulta vedotuani siihen, ettei porukasta juuri nyt ollut mihinkään, sain luvan antaa poikien nukkua reservinä.

1./JP 1:n IV. Joukkue oli viettänyt kovan 1 ½ vuorokautta. Tappi-oina olivat yhteensä ainoastaan 3 kadonnutta. Näistä palasi lähettiin jääkäri Jantunen sodan jälkeen vankeudesta. Koska toimme omien puolelle mieitä enemmän, jätimme siis voitolle. Meillä olisi ollut loistavat tilaisuudet pahantekoon linjojen takana, mikäli olisimme olleet hiukan tilanteesta selvillä, eikä mukana olisi ollut haavoittuneita.

Keijo Kääriäinen

Lammi

VALOT JA VARJOT

Oletteko koskaan panneet merkille kuinka jokin asia saa meidät niin voimakkaan tunteen (ajatuksen) valtaan, että siitä eroon pääsemiseksi ei kertakaikkiaan tahdo tulla mitään. Tuo tunne on niin väkevä, että se tempaa meidät mukaansa ikäänkuin eräänlaisena uudestisyntyneenä ihmeneä. Se vie ajan elämästämme. Me tunnemme tuon ajatuksen olemassaolon sangen tärkeänä ja tarkoitukseenmukaisena ilmiönä. Se on vielä käsittelemätön. Se on vastasyntynyt, mutta silti ikuisesti vanhus. Se on toistuva...

Ilmiö tai ilmiöt ovat ajatuksiemme valoja ja varoja elämämme saatossa. Me palaamme niihin aina vain uudelleen ja uudelleen. Miksi?

Ajatuksemme poikkeavat tietystikin hyvinkin erilaisina kohdallamme, sehän on selvää. Emmehän me muutenkaan ole tuiki samanlaisia. Mutta yhteistä kuitenkin niissä lienee se, että ne säilyvät sydämissämme eräänlaisina kuvina siitä, mitä me itsekin olemme kokeneet siitä hetkestä alkaen jolloin elämänsyke sai alun siihen hetkeen saakka, kunnes ajatuksiemme koko kuva muotoutui tajuttavuuteemme kypsyystasanteelle selvänä ja kouriintuntuvana tapahtumana. Siinä on alku. Missä on loppu?

Suuret tuntemattomat ajattelivat ovat luovuttaneet meidän kaikkien käytettäväksemme ajatuksen elämän suuresta voimasta, voimasta johon sisältyy kaiken kaikkiaan koko elämä. Se on voima, jonka alkujuuret ih-

meellisyuden tutkimattomasta kentästä ovat vielä tänäänkin niin peräti oudot ja kartoittamattomat. Itse elämä ja sen merkitys. Mutta toisaalta: miksi kuitenkin me uskomme siihen — elämään. Ehkä siksi, koska elämme. Ehkä siksi, että saamme elää.

On sanottu: »Suuri ikuinen ihme on ihmisten usko ihmisiin.» Ja sitä hän se loppujen lopuksi on, ihmettä, täynnään sitä. Mutta me uskomme siihen ja elämme.

Mitä tämä kaikki käsittää on arvoitusta sinänsä. Itseasiassa sanaristikkoa, jonka ratkaisemiseen eivät riitä yhden ihmispolven ponnistelut, tuskin toisenkaan. Se on eräänlaista pyörrettä maailmankaikkeudessa, johon jokainen meistä (tahdoimmepa tai emme) sotkeudumme.

Toinen asia kokonaan on miten me tuon pyörteen yhtenä käyttökelpoisena yksilönä toimimme — tai saamme toimia. Tosiasia kuitenkin on: jos et saa ravintoa, leipää, kuolet. Elämä lakkaa soluissasi. Sielu voi ehkä elää muistona eletyn elämän niin valoissa kuin varjoissakin.

Voidaan ehkä kysyä: missä on nykyhetken elämä. Tai oikeammin: Mitä se on?

Onko se sitä että tuskallia, kynsin hampain yritämme kamppailla jokapäiväisestä leivästä. Vai onko se ehkä sitä, että yltäkylläisyyden sekahedelmäsopassa emme ulospääsyä löydä siihen maailmaan, missä meitä ympäröivät kanssaihmisemme elävät päinvastaisissa olosuhteissa. Vai on-

ko se sitä että näissä kaikissa muodoissa jo olemme?

Vaiko ehkä sitä ettemme ole vielä saavuttaneet täyttymystä (so kypsytyttä) mihin meidän voimavaramme (inhimillinen kapasiteettimme) pysyy...? Ja vielä: vaiko sitä ettemme tiedä pyrkimyksiemme päämäärää?

Törmäämme pakostakin kysymyksiin, missä vastakohtaisuudet antavat kättä toisillemme. Tai lämmin kädenpuristus tässä mielessä tuntuu niin kovin oudolta ja vieraalta. Se on muukalaisuutta.

Mutta toisaalta ajattelumme todenperäisyys (tosasioitten tunnustaminen/rehellisyys) lievittää tuskaamme, ainakin jossain määrin. Riippuu yksilöstä ja usko siihen. Se ei ole samarialaisuutta — jota sen toivoisi olevan — vaan inhimillisyyden omistamista, omaksumista ja sen tietoisuuteen saattamista nykyelämän normivaateisiin.

Nämä ovat elämäntarkastelun analyysinyönssejä. Niiden tarkastelu yksityiskohdittain olisi laaja sanakokonaisuus, mutta se ei ole tarpeen.

Vanha toteamus kertoo: »He vilkaisivat vain kerran ja ohimennen, mutta jo kuvan lähtemättömän silmiinsä saivat.» Me elämme aikaa jossa elämisenehtojen ristiriitaisuudet ovat liian selvät. Liian paljolti karrikoituneet. Liian paljolti todellisen elämäntarkoituksen (siihen alun perin syntyneen) piiristä kaikonneet. Liiaiksi erilaiset. Vastakohtaisuudet ovat räikeät. Lähtökohta ei ole sama.

Se ei ole sitä mistä sen tulisi lähteä: Sen puun hedelmästä, josta lähtevänä mahdollisuudet olisivat samat saavuttaa tietty kypsyystasanne. Nyt poimijat ovat puolueellisia, ehkä pakostakin. Puolikypsä hedelmä heitetään armotta sivuun sen sijaan, että sen annettaisiin kypsyä sille alun perin tarkoitettua pitemmän kehityksajan jälkeen kypsiksi, jolloin tulos olisi ehkä kokonaan toinen. Juuret ovat kuitenkin samasta maaperästä lähtöisin. Sitä vastoin lopputulos ei ole sitä. Miksi? Kysymys kysymyksen perään, ilman vastauksia.

Todellahan vähin ihannetila ihmiskunnan yksilöiden keskuudessa olisi se, että jokaiselle voitaisiin luoda niin henkinen kuin ruumiillinenkin tunne siitä, että minä olen olemassa ja minä

olen osa yhteiskuntaa ja minä saan ne tarpeet, jotka yhteiskunta (elämä) on minulle velkaa.

Miksi näin ei ole, niin miksi? Kysymys tai kysymykset saavat varsin arkipäiväiseltä kuuluvan vastauksen. Me, emme ole samanlaisia. Valitettavasti, tai onneksi. Ihmiset — ihmis-kunta — itse ovat kehittäneet jo aikojen alusta lähtien määrätynlaisen kastijärjestelmän, johon mukaudumme kutakuinkin sovinnolla. Myöskin ruumiillisuus tässä prosessissa on näyttänyt varsin ratkaisevaa osaa, kuten tiedämme.

En kaiketi tee vääryyttä ajatukselle, joka varsin selvästi antaa vastauksen näihin kysymyksiin (elämän valoista ja varjoista) jo siitä hetkestä alkaen jolloin napanuora katkaistaan hamaan siihen hetkeen saakka, jolloin pappi pienellä lapiollaan hiekkajyvät arkumme päälle heittää ja sanoo: »maasta sinä olet tullut ja maaksi sinun pitää jälleen tulemaan,» kun sanon: tässä on alku ja tässä on loppu, olimmepa sitten sitä tai tätä.

Valot ja varjot vaihtelevat sangen mittaavasti päiviemme poluilla. Onko sitten onnellisuutta se ken jatkuvasti — yhä alati — saa valossa kulkea. Vaiko se ettei polkunsaa ääriivoja tahdo eroittaa. Mene ja tiedä. Jokainen kuitenkin olkoon onnellinen onnestaan ja siitä mitä on.

Lopuksi: Suo hetki ajatuksillesi, valitse kauniimmat, puhtaimmat niistä. Elä hetki menneisyydessäsi, ole kappale nykyhetkeä.

Pohdi silloin tällöin tulevaisuuttasi. Ehkä tällöin löydät kysymyksiisi ratkaisun.

Oli miten oli jokatapauksessa (niin minusta tuntuu) on varsin hedelmällistä aina silloin tällöin palauttaa ajatusmaailmaan myöskin se, mikä niin lapsenmielisenä on säilynyt ajatuksiemme labyrintissa.

Nämä ovat määreitä, joita tulee kunnioittaa ja joihin pohjautuu kysymyksien koko vastaus sen onnellisimmassa merkityksessä.

Se on kastepisara sumuisella viherävällä niityllä. Siitä saa voimaa jokainen. Sitä tarvitsemme sillä elämme.

Elä ajatuksissasi — valoissa ja varjoissa — niin sinulla on hetkiä elä-

SUOMALAINEN "SISU" KIINNOSTI RUOTSALAISVIERAITA

Hiljattain vieraili ryhmä Kiirunan aliupseereita Sodankylän Varuskunnassa. Ryhmän johtajana toimi ordförande i Kiruna Underofficersförening förvaltare T Österberg. Lapin Jääkäripataljoonan komentaja evl K Kuismanen otti vieraat vastaan esikunnan neuvotteluhuoneessa, jossa hän myös piti esittelyn varuskunnasta ja selosti pataljoonan aikaisempia vaiheita. Vieraat olivat esitelmästä hyvin kiinnostuneita. Tätä todistaa lukuisat heidän esittämänsä kysymykset.

Ohjelmassa seurasi kiertoajelu varuskunnan eri kohteissa. Vieraat olivat kovasti kiinnostuneita Sodankylän Korjaamoon ja sen eri työpisteisiin. Heidän mukanaan oli sikäläisen korjaamon johtaja. Autohalli esitteli omat erikoisuutensa. »Suomalainen Sisu» oli vieraista kiintoisin. Useat heistä kokeilivat »maastosisua» istahdamalla sen rattiin. Iltpäivällä seurattiin sissien harjoitusta. Vieraat olivat kiinnostuneita. Heidän puheissaan toistui usein sana »gerilla».

mässäsi, joita et unohda. Näin sanotaan ja se olkoon niin.

Yhtyen edelläsanoottuun saanen kertoa vielä sen, että jokainen hetki on meille uusi. Eilinen ei ole tänään. Uusi päivä on todella uusi. Uusi kokonaisuus. Huominen tuo tullessaan uuden täyttymyksen. Se on toki muutakin kuin: aurinko idästä nousee ja länteen laskee. Mutta: valot ja varjot siirtyvät eiliseen tullakseen esiin jälleen huomenna jos niin tahdomme.

Sotilaskoti tarjosi maukkaat ilta-päiväkahvit. Myöhemmin vieraat seurasivat varusmiesten lauluiltaa Sotilaskodissa. Monet vieraista lauloivat mukana suomenkielellä. Uimahallissa käytiin Ruotsi—Suomi uintimaaottelu. Tällä kertaa ruotsalaiset hävisivät. Autoikohan voittoomme »kotikenttätetu».

Aliupseerikerholla vietettiin yhteistä tutustumisillanviettoa riekon tökkälihan merkeissä. Kuuleman mukaan ruotsalaiset riekot eivät osaa nauraa suomeksi. Kielivaikeuksista huolimatta illanvietto sujui mukavasti. Ystävyyssiteitä solmittiin ruotsiksi, suomeksi ja englanniksi. Jotkut puhuivat esperantoa. Ruotsalaiset aliupseerit puhuvat yllättävän useita kieliä.

Toisena vierailupäivänä sairaalassa syödyn aamiaisen jälkeen kilpailtiin ampumataidon paremmuudesta. Vieraat osasivat käsitellä aseita hyvin ja voittivat kilvan ylivoimaisesti. Toisin taas kävi taitoajokokeessa. Oma polkupyörämestarimme voitti aivan eri metrilukemilla (huom lauta loppui hänen kohdallaan kesken. Toiset eivät osuneet laudalle ensinkään).

Vieraat tutustuivat vielä Sodankylän kirkonkylään ja sen vanhaan kirkkoon. Lounaan jälkeen vieraat poistuivat, kiittäen isäntiään vieraanvaraisuudesta. He sanoivat olevansa tyytyväisiä näkemäänsä ja kuulemaansa. He toivottivat Sodankylän Aliupseerikerhon tervetulleeksi vastavierailulle Kiirunaan. Kiitimme kutsusta.

God resa och välkommen tillbaka. Kirunas underofficerare!

Väepeli Sulo Ollila

Ylik O Soilanterä

Pataljoonan 50-v juhlan ohjelma

10. ja 11. 3. 1971

10. 3. ke klo 19.00	Killan juhlakokous	Kerho
11. 3. to klo 09.00	Paraatikatselmus, kenttähartaus, seppeleen lasku ja ohimarssi	Joutselän patsas
klo 10.30	Seppeleen lasku sankarihautoille	Sankari-hautausmaa
klo 13.00	Päiväjuhla	Siilashalli Sotilaskoti
klo 15.00 —17.00	Varuskunnan esittely vieraille (kahvi sotilaskodissa, sotilasmusiikkia)	
klo 19.00	Juhlaillallinen	Ruokala
klo 20.00	Varusmiesten tanssit	Veikkola
klo 22.00	Juhlatanssiaiset	Kerho

Kaukaa tuleville vieraille varataan mahdollisuus maksulliseen sotilas- tai yksityisruokailuun ja -majoitukseen, joista ovat tarkemmat tiedot ilmoittautumislomakkeessa.

Siinä on myös sarakkeet juhla-julkaisun tilaamista varten. Kiltapuukkoakin on saatavissa, joten täyttäkääpä moniste haluamillanne osin ja palauttakaa se killan sihteerille.

Ja vielä tiedoksi vieraillemme, kerhomme ovat palvelusvalmiina Sodankylään saavuttuanne.

Tervetuloa Sodankylään!

Sodankylä on kunta, jossa on noin 12000 km² 12000 asukasta ja 12000 poroa. Sodankylässä vanha Lappi ja uusi aika kohtaavat sopuosinnussa toisensa. Sen kaduilla näet niin Lapin pukuisen paljasjalkaisen lappalaisen kuin jostakin etelän maista olevan ruskeaksi pahtuneen turistinkin.

Sodankylä on kehittyvä kauppa- ja koulukeskus. Perinteelliset elinkeinot ovat maa-, metsä- ja porotalous. Oman virkistävän panoksensa kunnan elämään on tuonut varuskunta. Palveluselinkeinojen osuus on kunnan alueen talouselämässä jatkuvas-ti kasvamassa.

Tutustumiskohteita Sodankylässä on: Lapin vanhin puukirkko, joka on rakennettu v. 1689 ja kivikirkko v. 1860.

Luostotunturi hotelleineen on 35 km:n päässä kirkonkylästä. Aidon tunturimaiseman tuoman Lapin tunnelman lisäksi siellä on mahdollisuus tunturihiihtoon ja lasketteluun. Luostolla on Suomen pisin, noin 1500 m pitkä hiihtohissi. Luostohotelli on kelohongasta rakennettu, viihtyisä matkailijoitten majoitus- ja ravitsemuspaikka.

Kirkonkylän keskustassa on hotelli kantakieväri, jossa on ilmainen matkailuneuvonta ja -opastus.

TERVETULOA SODANKYLÄÄN

TERVETULOA VIERAAKSEMME!

VAIKUTELMIA SYKSYN KERTAUS- HARJOITUKSISTA

Perjantaina syyskuun 18. päivänä

päivän valjettua alkoi Lapin Jääkäripataljoonan uuden kasarmirakennuksen paikoitusalue täyttyä Lapin- ja Oulun läänin rekisterikilvin varusteista, toinen toistaan komeammista autoista. Niillä saapuivat reservin upseerit, jotka olivat saaneet käskyn ilmoittautua klo 10.00 mennessä, osallistuakseen Lapin Jääkäripataljoonan järjestämään jääkäriprikaatin esikunnan kertausharjoitukseen runsaan parin viikon ajan. Nopeasti vaihtuivat pankinjohtajien, insinöörin, porotalousneuvojan, opettajien ja kunnan isän siviilivarusteet sotisopaan asiaan kuuluvine arvomerkeineen.

Kertausharjoitusohjelma oli suunniteltu annettujen käskyjen mukaisesti tiiviiksi ja työntäyteiseksi, ja sitä se todella oli. Lepoon oli varattu vain välttämätön aika, mutta joskus sekin aika vielä supistui, kun keskustelua jatkettiin ja kokemuksia vaihdettiin harjoituksen jälkeen uuden viihtyisän kerhorakennuksen suojissa.

Harjoitus alkoi tiiviinä luokkaopiskeluna luentoja ja erilaisia esityksiä kuunnellen. Asiatietoa tuli paljon ja kaikkea oli vaikea omaksua niin lyhyessä ajassa. Näin kertoivat useimmat reserviläisistä tämän vaiheen päätyttyä, mutta käytännön harjoitteluvaihe kartta- ja maastoharjoitukseen sai kaikkien varauksettoman tunnustuksen jo yksistään siitä syystä, että jokainen pääsi itse toimimaan omalla sarallaan ja aika kului kuin siivillä. Esikunnan opiskeltua pari päivää taktiikkaa ja muita sotilastaitoja yksinään, ilmestyi kuvaan mukaan lisää reserviläisiä ja autojen rekisterikilpiin tuli V- ja Y-kirjaimella alkavia tunnuksia, jotka osoittivat miesten olevan kotoisin Pohjanmaalta. Reserviläisten koulutus jatkui useissa eri koulutuspaikoissa koko sunnuntain vapaata seuranneen viikon ja seuraavan pyhän. Samalla valmistauduttiin seuraavalla viikolla 29. 9. alkavaa sotaharjoitusta varten.

Syksyn suuri sotaharjoitus alkoi jääkäriprikaatin esikunnan osalta

siirtymisellä vihollistoiminnan kannalta rauhallisemmalle alueelle. Kyläjärvelle, jossa toimittiin noin vuorokausi joukkojen siirtyessä lähtötilanteen edellyttämään ryhmitukseen. Tiedustelua suoritettiin mm helikopterilla, jolla vuorollaan pääsi jokainen esikunnan upseeri lentämään. Kokemus oli miellyttävä ja varmasti mieliinjäävä jokaiselle. Paikallistuntemuksesta oli myös huomattava apu esikunnan työskentelyssä, sillä karttoihin piti täydentää piirtämällä huomattava määrä teitä ja käyttökelpoisia ajoneuvoja, jotka niistä puuttuivat. Työtä suunnitelmien ja käskyjen teossa, tiedustelussa ja muissa tehtävissä riitti ympäri vuorokauden ja univajaus muodostui suureksi jokaiselle.

Harjoituksen johtajan, apulaisen ja kouluttajien ohjauksella muodostui toiminnasta selkeä ja johdonmukainen kuva. Tämä sai jokaisen toimimaan suurella innolla omassa tehtävässään. Huumorin »kukkakin» kuokoisti ajoittain sopivasti pitäen mielen virkeänä. Eniten herätti naurua esikunnan it-asiantuntijan hämmästyntöteamus, kun hän sai tietää toimistoupseerina toimineella kunnan isällä olevan jo naimisissa oleva tytär, että: »Minä kun luulin häntä vain poikaviikariksi!» Huumoria olisi kysytty myös tykistöimistolta, jos siellä olisi avattu toimistolaatikoon pantu »tykistön salainen ase»-pakkaus, joka sisälsi kuolleen sopulin.

Kotiuttamista edeltäneenä iltana oltiin kaikille yhteisessä päivällistilaisuudessa kerholla, julkituotiin puolin ja toisin vilpittömät, tyytyväisyyttä osoittavat ajatukset, jotka reserviläisten osalta puki sanoiksi kunnanjohtaja Lasse Näsä. Hän totesi harjoituksen olleen antoisaa ja yhteiskäytävyyden tunteen ja yhteistoiminnan koko harjoitusvaiheen ajan särötömän. Reserviläiset lähtivät 3. 10. 1970 koteihinsa tyytyväisinä Lapin Jääkäripataljoonan suojissa viettämänsä kertausharjoitusaikaan. Kouluttajat olivat vakuuttuneita että oppi oli mennyt hyvään maaperään.

Ltn Heikkilä

Toimituksen nurkka

Kesä on mennyt menojaan ja kaaamos on parhaimmillaan. Etupyöräkausi on ollut jälleen tapahtumarikas. Koulutuksen alalla on 3. Jääkärikomppanian osalta siirrytty sissikoulutukseen. Todellinen kohokohta koulutuksessa oli syksyn suuri sotaharjoitus, jossa oli sotilaita kuin sopleita eli noin 3500 miestä Pohjois-Suomen Sotilasläänin joukko-osastoista. Näistä kertaharjoituksissa olevia reserviläisiä oli yli 300, suurin osa Lapin Jääkäripataljoonan riveissä palvelevia. Aluettakin oli sotaharjoituksessa rutosti. LapJP:n viivytys alkoi Vuotsosta ja päättyi Pelkosennielle. Oululaiset olivat sotaharjoituksessa heittomarssina joten kyllä sitä heillekin kilometrejä kertyi. Harjoituksen johtajana oli LapJP:n komentaja everstiluutnantti K K K u i s m a n e n ja hänen apunaan pataljoonapupseerimme majuri Ilkka H a l o n e n.

Vieraita ja vierailuja on ollut kolsoli. On käynyt Sveitsin yleisesikuntapäällikkö ak-eversti Gyglin seurueineen ja ruotsalaisia upseereita ja aliupseereita. Maan isät, maaherrat tutustuivat varuskuntaan 11. 9. 1970 ja eduskunnan oikeusasiamies Risto Leskinen 13. 9. 1970. Näitten lisäksi on käynyt runsas joukko muita vieraita.

Juhlismaankin on ehditty. 24. 10. viettiin upseerikerho ja everstiluutnantti Kuismanen luovutti sen upseerikerhon käyttöön. Samana iltana aliupseerikerhon puolella YK:n rauhan- turvajoukoissa palveleet Lapin sinibaretit viettivät iltaa YK:n viikon merkeissä. Kerhorakennus oli siis tehokkaassa käytössä. 26. 10. 1970 jatkettiin juhlamista ruotsalaisen Kiirunan aliupseerien vierailun kohdistuksessa Sodankylään. Pienempiä juhlia on ollut harva se viikonvaihe, joten uudet kerhot eivät pääse ainakaan käytön puitteessa hämähäkin seittejä kasvamaan.

Juhlimisesta puheen ollen tämä on viimeinen Etupyörä ennen pataljoonan suurta 50 v. juhlaa. Sen ohjelma on esitetty toisaalla tässä lehdessä, joten en siihen kajoa. Toivotan vain kaikki vanhat ja nuoret parrat ja pumput, pataljoonan riveissä palveleet upseerit, aliupseerit ja jääkärit parempine puoliskoineen tervetulleiksi juhlistamaan ja juhlimaan vuosipäiväämme. Onhan se 50 v-juhla vain kerran Lapin Jääkäripataljoonan historiassa joten kyllä se päi- vä kannattaa juhlia.

50 vuotistaipaleen tapahtumat ovat pantu paperille ja juhlaulkaisu valmistuu. Yritämme saada sen myyntiin hyvissä ajoin ennen vuosipäivää joten nyt on »Matti-Myöhäisilläkin» vielä mahdollisuus varata se itselleen. Julkaisun hinnat ja tilausohjeet löytyvät toisaalta lehdestämme.

Kuten olette huomanneet, on Etupyörä »uudestisyntynyt». Toivottavasti tämä miellyttää kaikkia lukijoitamme, sillä onhan ikioma lehtemme tarkoitettu meitä kaikkia pataljoonan riveissä palveleita ja palvelevia jääkäreitä ja ystäviämme varten. Jotta Etupyörä tulisi v. 1971 kolme kertaa Teille, on ohessa tilillepanokortti tilaushinnasta. Killan jäsenmaksu on eroitettu omalle tililleen, josta ohessa myös tilillepanokortti.

Siinäpä nuo tärkeimmät tällä kertaa. Toivotan omasta puolestani kaikille hyvää joulua ja onnekasta uutta vuotta.

Kiitän lämpimästi kaikkia ilmoittajiamme ja heitä, jotka tavalla tai toisella ovat tämän Etupyörän aikaan saantia edistäneet.

Toimitus/Pee-Tee

LAPIN JÄÄKÄRIPATALJOONAN URHEILUTOIMINTAA HEINÄ— JOULUKUUSSA

Urheilurintamalla menestyksellisesti alkanut vuosi jatkui toisella vuosipuoliskolla suhteellisen hyvissä merkeissä. 13.—15. 8. käytiin kilpailu Pohjois-Suomen Sotilasläänin suunnistusmestaruuksista. Varusmiesten sarjassa alik Jukka Juntunen saavutti mestaruuden saaden kunnia-palkinnoksi arvokkaan kaitafilmikameran. Alik M Manninen oli kuudes ja alik M Immonen yhdestoista. Henkilökunnan sarjassa oli kapt J Vilenius seitsemäs, väep M Nikula 14., ltn O Kiiskinen 17. yleisessä sarjassa sekä ylik E Puustinen kolmas yli 35 v. sarjassa. Partiokilpailussa epäonnisen alun jälkeen partiomme sijoittuivat sijoille 6. ja 7.

19.—21. 8. oli PV:n yleisurheilukilpailut Keuruulla, jossa pieni edustusjoukkueemme menestyi hyvin. Alik Esa Liedes, joka jälleen osoitti erinomaiset urheilulliset lahjansa, kävi ankaran taistelun varusmiesten maastojuoksussa sijoittuen neljänneksi. Harmittavan lähellä oli hän saavuttaa toisen mestariluokan suorituksen palvelusaikanaan, sillä vain muutama sekunnit jäivät hänet erottamaan siitä 800 m:n juoksussa kova parivaljakkomme alik Jouni Viitahalo ja kers Erkki Vihriälä saavuttivat sijat 5. ja 6. Yleismestaruuskilpailussa oli Lapin Jääkäripataljoona 10.

24.—26. 8. PV:n ampumamestaruuskilpailuissa Lahdessa joukkueemme kers J Oiva, alik K Aronta ja A. Pyhäjärvi sijoittui kivääri kenttäammunnassa kuudenneksitoista, konepistooli-ammunnassa yhdeksänneksi ollen joukko-osastojen välisessä »Parolan kilpi» ammunassa yhdeksäs.

2.—4. 9. kävi Puolustusvoimain suunnistusvaliot kilpailua mestaruuksista Dragsvikissa. Läänin mestarimme alik Jukka Juntunen sijoittui varusmiesten sarjassa kolmanneksi-

toista, jota voidaan pitää hyvänä saavutuksena oudoissa maastoissa. Partiomme, johon kuuluivat kapt J Vilenius, ylik K Pippola, alik J Juntunen ja alik M Manninen, saavutti 15. sijan. Presidentti Kyösti Kallion kiertopalkintokilpailussa sijoittui Lapin Jääkäripataljoona viidennelle tilalle sijaluvuilla 26. Tulos koostuu seuraavista sijaluvuista: partiohihto 2, ammunta 9. ja partiosuunnistus 15. Kokonaissijoitusta voidaan pitää hyvänä.

15. 6. 70 saapumiserän Pohjois-Suomen Sotilasläänin ampumamestaruuskilpailussa ei pataljoonamme joukkue ollut edellistä saapumiserää huonompi vaan toi arvokkaan »Tarkk-ampujan» maljan toistamiseen palkintokaappiimme. Saavutettu keskitulos oli nyt 127,4 pistettä, joka on 3,5 pistettä parempi kuin 16. 2. 70 saapumiserän tulos ja 12,3 pistettä parempi kuin nyt toiseksi sijoittuneella Pohjan Prikaatilla. Henkilökohtaisessa kilpailussa saavutti jääk. H Niiranen, opp J Rantahalvari ja jääk R Remes kolmoisvoiton konepistooli-ammunnassa ja kivääriammunnassa oli opp K Hentilä kymmenes. Yhdistetyssä kivääri- ja konepistooli-ammunnassa jäi jääk. H Niiranen vain pisteen päähän mestaruudesta sijoittuen toiseksi tuloksella 164 pistettä.

Pataljoonamme sisäisissä kilpailuissa, joita myös on ollut runsaasti, on mestareita leivottu seuraavista: suunnistuksessa, ltn K Honkonen, ylik E Puustinen, yliv E Korhonen, sotpast I Sirkka ja alok A Vehkaoja päiväkilpailussa, sekä pimeäkilpailussa kapt J Vilenius, yliv H Aherto, väep S Ollila, maj V Salmi ja maj V Sairanen.

Partiosuunnistuksessa vei voiton II/3. JK:n partio, joka juoksi ylik E Puustisen johdolla ja varajohtajantehtäviä hoiteli upskok R Ojanperä. Kovakuntoisina partiomiehi-

nä oli jääk E Väisänen sekä jääk J Ojala. Toisen tilan saavutti I/RAuK:n partio ylik P Hautalan johtamana ja kolmanneksi tuli sissijoukkueen partio, jonka johdosta huolehti ltn O Kiiskinen. Erittäin raskaan pp-partiokilpailun arvokkaan voiton saavutti I/1.JK:n partio. Partion voittoon luotsanneena johtajana, monia vaikeita tilanteita onnistuneesti ratkoen, toimi ltn Kalle Schroderus. Raskaan reitin hänen mukanaan kulki alik Raappana, jääk Vehkaoja, jääk Pykäläinen, jääk Sarviaho, jääk Nikkeri, jääk Halonen ja jääk Juujärvi. 1. Jääkärikomppanian hyvää tasoa osoittaa sen II-partion sijoittuminen toiseksi kers H Rautasen johdolla. Kolmannen tilan saa-

vutti I/EK:n partio jota johti ylik K Salmela.

Kotiutuvien uintikokeen voitti I.JK erittäin hyvällä tuloksella, sillä kaikista kotiutuvista 91,8 % esitti 200 m uintitaidon. Hyvään tulokseen ylti myös PstK, joka saavutti tuloksen 82,8 %.

»JOUTSELAN PATSAAN» arvokkaan kiertopalkinnon, jossa on kolme toista osakilpailua, vei vuodeksi palkintokaappiinsa 3.JK saaden pisteitä 65, toisen oli 1.JK 53 pisteellä. Muiden yksiköiden pisteet olivat: 2.JK 41, PstK 39, EK 39 ja KrhK 33.

Kun tarkastelee tuloksia näin vuoden päättyessä voidaan olla erittäin tyytyväisiä saavutuksiin. Kirkkaimpana tähtenä voidaan mainita pataljoonamme edustajana »moniipuoli-

suusmiehen» tehtävissä ollut alikersantti Esa Liedes. Hänen saavutuksensa voidaan vielä kerran tuoda esille Puolustusvoimain mestaruus ampumahiihdossa sekä sotilaskolmiottelussa, pronssimitali PV:n viestihiihdossa, hopeaa PSSL:n viestihiihdossa, sekä lukuisa määrä pataljoonamestaruuksia ja hyviä sijoituksia eri lajeissa. Siinä on vaikeasti tavoitettavissa oleva saavutus, joka olkoon kannustimena tuleville saapumiserialle. Velvoitteet ovat kovat, toivoo vain voi, että v 1971 aikana ei ote herpaannu eikä LapJP:n nimi putoa pois kärkitiloilta sotilasurheilun kovassa kilvoituksessa.

Liikunta-aliupseeri
Väepeli
M Nikula

KALEVA on Pohjois-Suomen yleislehti, maan 3. suurin maakuntalehti. Tilajia 61.743, lukijoita 217.000.

UUTISTUORE
KALEVA
tulee joka päivä
- myös maanantaina

Vuosikerta vain 50 mk. Tilauksia ottavat vastaan asiamiehet, kirja- ja osuuskaupat sekä postitoimipaikat.

Sveitsin yleisesikuntapäällikkö ak-eversti Gygli ja everstiluutnantti Kauko Kuismanen tarkastava Lapin Jääkäripataljoonan asettaman kunniakomppanian, jona toimi RAUK majuri Salmen johdolla.

Kiurunan aliupseereita Lapin Jääkäripataljoonan ja aliupseerikerhon vieraina Sodankylässä.

Upseerikerho vihittiin ja luovutettiin käyttöön 24. 10. 1970. Everstiluutnantti Kauko Kuismanen pitämässä luovutuspuhetta. Hänen oikealla puolellaan sosiaalipäällikkö ja rouva Arvo Pentti, vasemmalla puolella rouva Sikke Kuismanen, kapteeni Matti Närhi, rouva Ritva Närhi ja majuri Ilkka Halonen.

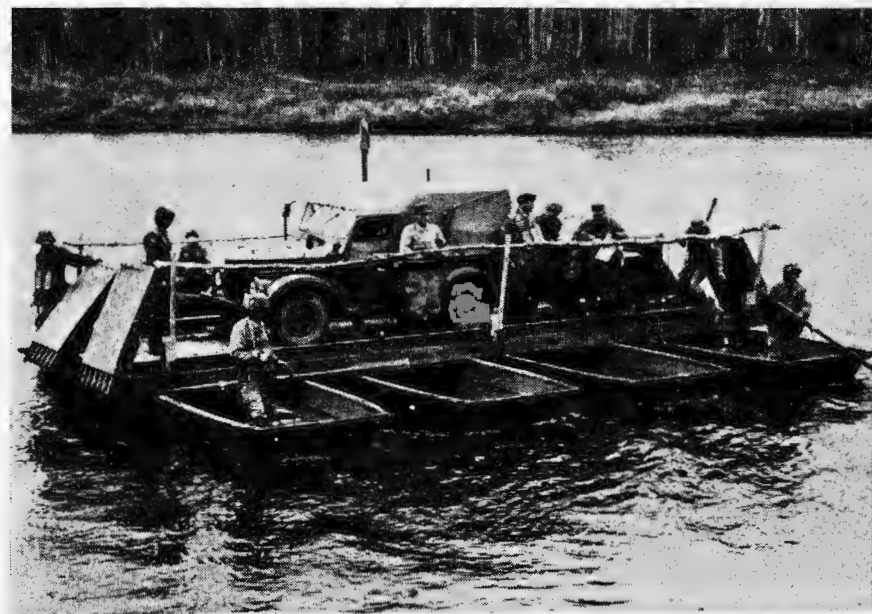
Tilanne kertausharjoituksista, juttua heittäessä luutnantit Härkönen, Kallio ja Näsi.

Kertausharjoituksissa oli myös seinäjokelaisia upseereita ja aliupseereita, joita tässä sop-pajonossa.

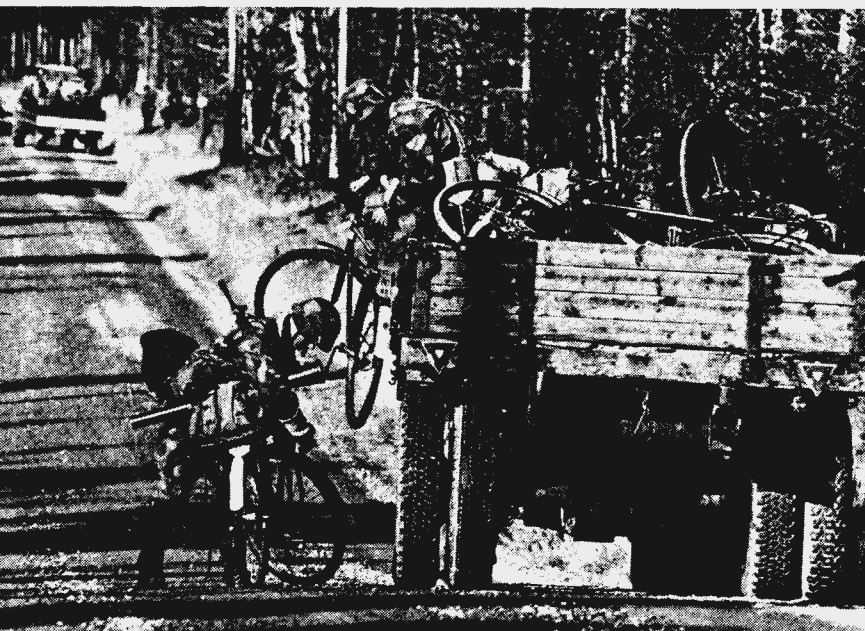

Pioneerit olivat tarpeen sota-harjoituksessa ruuhilauttoineen.

Reservin luutnantti Lasse Talosela kuulustelee »keltaista vankia».

Pyörärikko sotaharjoituksessa. Mekanikko antaa vaihtopyörän.

Majuri Veli Sairanen, ylivääpeli Arska Vainionpää ja vääpeli Juhani Hietakangas radio toimittajien tentissä.

Jääkäreitä sotaharjoituksessa.

Sotaharjoitusalueen, Pelkosenniemen isäntiä Lapin Jääkäripataljoonan vieraina.

Masit pääsemässä siviiliin sotilaskodin lähtökahvilla.

II/70 RAuK kurssin oppilaat

Kurssinne päättyy 4. 12. 1970. Eteenne avautuu uusi ja monipuolinen työkenttä. Tähän olette saaneet valmistavaa koulutusta koulussamme. Te ette saa kuvitella olevanne täysin päteviä ryhmänjohtajia tämän kurssin päätyttyä. Jos tuudittaudutte tällaiseen harhakuvaan, huomaavat alaisenne pian ne puutteet, jotka teissä saatavat olla havaittavissa. Ryhmänjohtajana toimiminen on varsinkin alussa siksi uutta, että jokapäiväisiin palvelutehtäviin on hyvin huolella valmistauduttava. Muistakaa, että esimiehenne ovat tässä apunanne antaen ohjeita ja opastaen teitä.

Olen kurssinne aikana monesti korostanut teille vastuuta ja velvollisuuden tuntoa niin oppilaana kuin tulevassa tehtävässänne esimiehinä. Jos te nuo kaksi asiaa muistatte, niin voin olla vakuuttunut siitä, että saamanne opetus Lapin Jääkäripataljoonan Reservialiupseerikoulussa ei ole mennyt kohtaltanne hukkaan. Ne miehet, jotka te edelleen alaisistanne tulette kouluttamaan, voivat esimerkistänne omaksua samat sotilaan hyveet.

Haluan tämän lehden lukijoille todeta kurssi II/1970 oppilaiden olleen rehtejä ja kunnan miehiä. Esimiehenä minulle jää teistä muistoksi myönteinen käsitys. Toivon teille kaikkea hyvää ja menestystä sotilaana niin nykyisissä kuin tulevissa-kin tehtävissä varusmieskautenne ja sen päätyttyä.

VEIKKO SALMI

Oppilaan kirje kotiin

Parhain tervehdykseni teille kaikille täältä talvisesta Sodankylästä. Siitä onkin vierähtänyt pitkä tovi, kun kirjoitin viimeksi, mutta olenhan käynyt kotona välillä. Olen kertonut jotain siitä kauheasta sotaretkestäkin, jota ajatellessa vieläkin tulee kylmät väreet ja rupeaa nukuttamaan.

Meillä on ollut täällä enimmäkseen näitä tavallisia hommeleita sulkeisia, maastolenkkejä, suunnistuksia, tsharjoituksia ja enimmäkseen oppitunteja. Nyt kuitenkin tässä alkuvuokosta oli mielenkiintoinen harjoitus. Siinä pääsi meidän taiteellisetkin kymmene oikeuksiinsa, oikeastaan kaikki kymmene tulivat esille sen mainion jotostelun aikana. Tiedättekö muuten mikä jotos on? Se on sellainen vana, joka jää lumihankeen, kun porukka kävelee jonossa. Ja tähän tiedätte, että luminen maisema on kuin suuri valkoinen paperi. Me saimme piirrellä niitä jotoksia siihen pari päivää. Oikeastaan ei ollut niinkään tärkeää se, millaisia kuvioita piirtelimme, kuin se, että niitä tuli paljon. Samalla leikimme sellaista piilo- ja hippasleikkiä, jossa toinen porukka yritti saada meitä kiinni. Silloin, kun

pysähdyimme syömään, jätettiin joku vahtimaan vähän taaemmas, etteivät kiinniottajat pääse yllättämään. Haju- ja makuaimme saivat harjoitusta, kun sapuskaksi polttelimme makaroonia, lihaa, kauravelliä ja mannavelliä. Palanpainikkeeksi ryypäsimme lumen ja tuhkan sekotusta, jossa oli liotettu teepussia (ja kyllä olikin hyvää).

Yöllä se jotosleikki oli niin kivaa, ettei kukaan tahtonut nukkuakaan. Kilpailimme siitä kuka saa jäisiin kantoihin parhaimmat merkkitulet, etteivät vastapuolalaiset eksy jäljiltä. Välillä oli suurenmoista kirmaista piiloon sen minkä kiviltä ja kuopilta kompastumatta pääsi, kun oli pilkkopimeää. Joskus ammuimme merkiksi ja saadaksemme ääniefektejä. Kokonaisuudessaan retki oli erinomainen. Olisittepa nähneet, kuinka onnesta punaisina palasimme ja tyytyväisyydestä huokaisten kellaudimme vuoteisiime.

Yrittäkää voida taas niin hyvin kuin voitte ja muistakaa, että poika on täällä hyvässä hoidossa. Kaikesta huolimatta 58 yötä enää siihen kun tulee Joulupukki.

Terveisin opp Leinonen

Kronikat

Salmi, Veikko maj (eno). Tarkka ja vaativa koulun johtaja. Pelkisi hyvät suoritukset ja rankaisi rötöksistä. Piti hyvää huolta oppilaista kuin oma äiti.

Suihkonen, E yliv (Suihkis). Sai oppilaat pakokauhun valtaan salaisilla tarkastuskäynneillään. Piti huoiien oppilaiden heitteille jätetyistä tavaroista. Vastalahjaksi oppilaat huolehtivat kasarmin asunalähiön ympäristön nostamattomista kannoista. Sai oppilaiden sympatiat puolelleen mctostaan. Motto: Sitten nokkimaan.

I joukkue

Vienonen, Eero ltn. Nimensä väärsti. Opit tulivat opetuksena eikä kantapäitten kautta. Loikkaili vihollisen puolelle ja ajoi omia joukkoja kohti panssarivaunulla merkki MORRIS.

Leskelä, Veikko -49, Kemijärvi. Nukahteli aina oppitunneilla. I joukkueen nopein tulen tekijä. Motto: »Pojat, jos keitettäis kahvit.»

Lesonen, Seppo -50, Taivalkoski. Suomies Taivalkoskelta. Sovelsi sissikoulutusta matkatessaan iltalomilla morsiamensa luo. »Vanhempi veljeni on kantakessu ja nuorempi ruununaaki, muuten mitä mieltä olette minusta?»

Lohi, Eino -49, Ranua. Otti oppia opetuselokuvassa esiintyneestä värnikki-kaimastaan.

Maronen, Jouko -50, Rovaniemi. Aseveljet kärsivät joukon yllättävistä ja odottamattomista »miettimiskohtauksista». Ylii. Juvosen kannustus komppaniassa: »Maronen, sitten enemmän yrittystä Raukissa».

Mäkitalo, Jouni -50, Pelkosenniemi. Pirteä yo Pelkosenniemeltä. Omasi koulun omituisimman huumorintajun.

Närhinen, Pekka -48, Oulu. Hippi, joka ei oppinut punkantekoa koulussakaan.

Patopuro, Juha -49, »Jumppa» Rovaniemi. Pankkiiri Rovaniemeltä. Pullapoika, joka piti sairaalan sapsuskoista. Motto: »ilmoittakaa minut vastaanotolle».

Perälä, Vesa -50, »Lusiferus». Kiitti Pöyryä huomavaisuudesta.

Rantahalvari, Jorma -50, Kemijärvi. Rautamyymä Kemijärveltä. Ei ottanut uiton hommia kovin vakavasti, mutta oli oppinut hyvin pinkanteon ja pummaamisen taidon. Aina naurellen lomalla.

Tenakari, Pertti -49, Rovaniemi. Poliittisesti orientoitunut neuroottinen yo Roista. Opiskeli venäjää ahkerasti.

Tuomi, Veijo -50, Muurola. LYN:in (LYN = Laillisen yhteiskuntajärjestelmän näivertäjät) perustajajäsen Muurolasta. Muusikko, joka oli intissä vastoin tahtoaan.

Hamari, Seppo -49, Oulu. Tunnollinen mies Oulusta käsin. Tappio RAUK:ssa suunnattomat, neljä etuhammasta. Lähti lomille, mutta palasi Käyrämöstä takaisin, syy: mellakka. Motto: Paavo vain Laihialta.

Aatsinki, Kauko -48, Salla. Varsinainen naisten mies. Tämä Sallan poika oli varattu mies vapaa-aikoinakin. Tyttö odotti jo päävartion edessä vartion vaihtumista. — Kihlajaislomaanhan se päättyikin. Motto: Autoryhmyri ei tee mitään.

Korhonen, Antti -50, Aapajärvi. Rento huulenheittäjä Aapajärveltä. Puhui paljon, teki vähemmän, kokeili myös kannon lujuuja ja irtosihan se pelkällä kenttälapiolla. Tuli iltalomilta ja kylläpä tupa heräs. Motto: No mitäpä isännät, repiiks heinää.

Pitkänen, Mauno -50, Taivalkoski. Jämerä isäntämies Taivalkoskelta. Ajoittain vaivaksi anskari puheripuli, muttei kertaakaan käynyt vastaanotolla. Pingoitti muuten, mutta pinnasi iltalomilta. Motto: eipä oo ottanut muillon päähän kuin sotaharjoituksessa.

Rahja, Antti -51, Kalajoki. Etevä mies Kalajoelta. Huuteli turhaan vahvuusilmoituksia päivystäjänä ollessaan, jonka seurauksena oli äänen menetys kahdeksi päiväksi. Nousi siiville puolikursseille. Motto: kuka on tänä aamuna tupapalvelija.

Laine, Kyösti -50, Pyhäsalmi. Raju asfaltinrypistelijä Pyhäsalmeilta, omisti Chevroletin, jota ei kylläkään katsastusvaikeuksineen koskaan nähty. Kertoi hiljaisuuden jälkeen parhaat vitsit, jotka kylläkin herättivät hilpeyttä.

II joukkue

Ltn Virsunen, II joukkueen kouluttaja. Vaativa kouluttaja — hyvä kouluttaja. Alik Riestola, ja sitten joukkue kunto korkealle-ohjelman mukaisesti koululle, ja kunto kanssa nousi. Motto: Onko isännillä vaikeaa?

Taimi, Pertti -50, Helsinki. Optimistinen kultapossukerholainen, joka söi muurahaisia tst:ssä. Pertti aikoi isona taksimieheksi ja toivoi siirtoa UudJP:aan, sillä siellä kun ei ole kuntorataa. Tuumasi kurssin ensimmäisenä päivänä: »Voi figo, eihän tässä enää ole kuin kolme kuu-kautta ja risat, kun tää jo loppuu.» Motto: Zun, zun, oppilaskunnan asioita.

Rautajoki, Arvo -51, Rovaniemi mlk. Siviilikarkuri, joka ei aina huomannut huumorinkukan kauneutta. Hiljainen voimanpesä, joka itki maastolenkillä: »En mie jaksa» ja vihelsi taksin.

Pekkala, Pentti -52, Pello. Turtholan kaunis hymypoika, joka kiivastui pienestäkin herjasta. Penttikään ei ollut tykännyt siviiliauringosta, koskapa halvas jo hamaassa poikuudessaan harmaisiin. Motto: Älä sie sailas. . .

Vuojärvi, Raimo -49, värvätty, Sodankylä. Kurssin varsinainen fakiiri, jonka mielipiteet menivät joskus ristiin kouluttajien kanssa; ei mitenkään negatiivisesti. Tunsii »uiton hommat» jo entuudestaan, eikä tehnyt mitään, mikä ei ollut ihan välttämätöntä, kelas vaan. Mottona Raimolla: Villavaatteet sattuu olemaan kotona.

Lehtinen, Markku -48, värvätty, Sodankylä. Fakiiri kakkonen, jolla myöskin varusmiespalveluksessa opitut taitkatempot olivat vielä tuoreessa muistissa. Sissiharjoituksessa tutki taistelijaparinsa Vuojärven kanssa takamaastoa ja havaitsi siellä autohallin. Markku löi mielellään vetoa.

Piirilä, Reijo -50, Savukoski. Karhunkaataja Savukoskelta, kaatoi saman karhun kolme kertaa viikossa, muttei kehunut. Tuvan rauhallisin mies, jolle sopii ratti paremmin käteen kuin harja. Motto: älkäähän hermoilko, kyllä se tästä järjestyy.

Kärkkäinen, Kari -47, Oulu. Puolivalmis matikanrehtori Oulusta. Vähän vajaa kaksimetrisen mies, nousi puolikursseilta siipiupseeriksi vaikkei pingoittanutkaan. Kanto vastuun kaikesta, myös kannoista. Motto: kyllä te olette lapsellisia.

Kiviniemi, Aarne -50, Tornio. Etelän mies Tornioista. Kunnostautui ruokalassa, josta johtuen teki tarpeitaan tärkeysjärjestyksessä. Tuvan hitain mies muulloin paitsi DKW:n ratissa. Motto: Yeah, heitä turha kiire pois.

Hentilä, Kauko -47, Vaala. Monipuolisin mies Vaalasta. Hermoili suotta ennen lomille lähtöä. Otti vastaan ilmoituksia alokkailta jo oppilaana ollessaan. Motto: Ei päivääkään ilman kirjettä. LLLepo vaan jatkakaa.

Kerola, Reijo -48, Oulu. Ykköstuvan raaka tartsan Oulusta. Omaperäisin nauru varsinkin iltalomalta palatesaan. Valioluokan ampuja. Kulutti vain yhden patruunan sotaharjoituksissa. Motto: No niin jätkät, vauhtia siihen hommaan.

Karppinen, Jorma -50, Kemijärvi. Uhrautuva aseveli Kemijärveltä, söi jopa toistenkin puolesta ruokalassa. Roteva pikamarssiija, jolle muodostui kompastukseksi kuntorata. Harjoitti aseotteita ja tähtäilemistä muulloinkin kuin koulutuksessa. Motto: Minä en taaskaan oie saanut mitään.

Alkula, Heikki -49, Aavasaksa. Kylvi varusteita, mutta totesi loppuajasta, että niiden itävyyssprosentti oli nolla. Innokas kurssin parturi iltalomailtoina, mutta itse kuitenkin pomppasi pitkästä tukasta ja jälleen kerran sai »Pikku-Belinda» odottaa turhaan.

Koivuniemi, Pekka -49, Kemijärvi. Muunsi varusmiehen päiväsököt tuntipalkoiksi ja totesi yrityksen kannattamattomaksi. Tunsii niksit lomien hankkimiseksi. Tuvan aamukalenteri: aamujen väritys ei koskaan unohtunut.

Hinno, Kari -50, Pello. Poppari poika Pellosta. Ei mikään pinko tyyppi, mutta silti joukkueemme paras suunnistaja. Viihtyi uimahallilla melkein paremmin kuin sotkussa. Mielilause iltaloman jälkeen: Kyllähän minä tuon siviilikuteet tänne.

Juujärvi, Paavo Kullervo, -50. Kotoisin Kemijärven mlk:sta. Koosta ja laajuudesta huolimatta erittäin hidas ja huono punkkantekijä. Punkka valmistui kuitenkin ruokantuntiin mennessä. Kova mies kävelemään jängillä ja vähintään yhtä kova telamiinan kannossa. Kullervon kiros: punkka ja kaapillinen.

Linnala, Aarno -50 mies Muurulasta. Tuvan tehokkaimpia aamutilanteen asiantuntijoita. Otti vastaan varusmiespalvelukseen kuuluvat erilaiset askareet rauhallisesti. Ei unohtanut sotilaskotia vaikeimmassakaan sotilaallista taitoa vaativissa koitoksissa. Motto: Ei se kannata, pääsispä sotkuun.

Korpela, Sulo Matias. Metsämies Vuostimosta. Tuvan rauhallisin mies, jonka pingottelu huomattiin vasta koenumeroista. Pinna ei palanut koskaan, mutta poltteli harvaksestaan toisten pinnoja ärsyttävillä huomautuksillaan. Motto: Oulussakin oli. . .

Kolmonen, Seppo Tapio -50, Tervola. Ryhmän -paras-teltanpystyttäjä ja nuotontekijä. Pinna kärkehti liiankin herkästi, tiesi kaiken (?) ja tinkasi paljon. Lomaili paljon vaimonsa ja intin aikana syntyneen tyttärensä vuoksi. Motto: Älä aina itke.

Jokela, Pentti Juhani -48, Oulu. Sai harmaita hiuksia räättsulkeisissa. Suurin rakkaus jotoksilla Emma ja teamiina. Sissimuona: Kallen mätitahna ja voileipäkeksi. Motto räättsulkeisissa: Kyllä se siinä äsken vilahti.

Karvonen, Simo Einari -50. Suuri uudisraivaaja Pyhäjärveltä. Pinnisteli yhden kannon ääressä kokonaisen viikon. Kanto-Simo oli myös tuvan lahjakkain nukkuja — nukkui kaikki tupakkatautkin. Motto: No, älä siinä äkise.

Mattus, Lauri Olavi -50, Inari. Poromies Inarista. Pelasi monet piirisarjoittelut loma-anomuksissa, mutta jäi yleensä pois itse ottelusta. Syy: »En myönnä». Sai alokkaat ymmälleen huutamalla saamenkielellä: parit — taakse — poistut. Motto: Vähemmän tässä pingotellaan.

Kortesalmi, Unto Antero -50. Sanavalmis merkonomi Raualta. Teki terävän ilmoituksen santsariile, vaikka evl seisoi vieressä. Tst:ssä usein kuultu huomautus: »Tietysti Kortesalmi». Motto: Ei tässä olla juoksupuolen miehiä.

Lundqvist, Jouni -50, Rovaniemi. Ylioppilas Leipeeltä. Pingoitteli pikkuhiljaa alusta alkaen, oli hyvä oppilasjohtaja ja saikin korpinjämät puolikursuilta. Pani joka asiassa vastaan, aloittaen aina perustelunsa: »No mutta ajatelkaapa...»

Puurunen, Hannu -50, Posio. Hanskilla svengasi hyvin varsinkin kun lähdeittiin aamulenkille. Meni iltaisin oppisaliin »telkkaria katsomaan»: loisti kirjallisissa kokeissa. Iltalomilla teki »lehmäkauppoja» Veikkoiassa. Puolikurssin jameistään huolimatta pyrki lintsailemaan eikä muutenkaan pahasti pingoitellut. Motto: Konsta nukkuu veritytelypuku päällä.

Toivanen, Jorma -50, Inari. Mister Kalju Rovaniemeltä. Jorman puujalka mätäni hiljalleen RAUK:ssa ja tuokset leijailivat aina Ilomantsiin saakka. Jorman motto: Saasteongelma on in.

Moilanen, Martti -48, Rovaniemi. Saapumiserällä II/70 ei näkyvissä vanikkavuoria, sillä Martin leukalaakerit kestää. Voi vietävä, taas HK:ssa. Ei meillä talvisovassa oliu näin muodollista. Martti puhui harvoin hiljaisuuden aikana.

Niska, Reijo -49, Rovaniemi. Tuvan vähäpuheisin sönkö. Laiha viikinki, jonka pinna kiristyi yhden ainoan kerran kurssin aikana; kahvi kiehui yli sotaharjoituksissa. »Voi pastilli, vähemmän tehään, jos sopii.»

Oksanen, Erkki -50, Ii. Hallitsi teoriassa punkanteon, mutta käytännössä väenteli varsinaisen myllykuorman. Muutenkin auttamaton teoreetikko; laukkonut akatemiasta toiseen. Sopeutui hyvin rooliinsa eikä hermostunut vähäisistä.

Määttä, Juha -48, Oulu. Herra, majuri, oppilas Määttä, minussa on pakillinen preussilaista verta ja luultavimmin siitä johtuen olen pikkasen sotilaallinen, mutta en kyllä takuulla saa puolikurssin jämiä. Vastaisi tst:ssa muidenkin puolesta ja kyysi kerran: »Herra luutnantti, saanko korjata lusikkahaarukka-mysteeriä, kun se romisee?»

Sailas, Harri -51, Nivala. »Svante» karkasi siviilistä inttiin ja RAUK:ssa junaili itsensä kaikilla kuudella aistillaan ja ällillään puolimatkastaa siipilöille, muutenkin oikea ilmatieteilijä. Välistä hieman liikaa kaikkittietävä, muuten okay.

III joukkue

Kouluttaja Vanhanen, Veikko kers. Rapeanrukiinen raja-karhu, paljon kokenut ja nähnyt. Ovela sissijohtaja. Kek-sii aina uusia juonia; »Pannaanpas pojat, tähän oikein kunnan väijytys!» Saa porukan helposti innostumaan. Motto: »No hyvä».

Hannuniemi, Osmo -49, Savukoski. Osku Savukoskelta, tuntee kuitenkin Sodankylän kouluajoiltaan kodikseen. Varuslomilla kohti Kantakievaria käy tie. Harvoin kotiin ehtii, kun täytyy Leenan luokse rientää. »Kun tuo-kin Rajala olis jo naputtamatta, ettei tarttis. . .»

Raute, Mikko -52, Juoksenki. Sissikuopus, oikea eläinten ystävä. Kaiveli Masa-sopulilleen majoituspoteroa ja esit-teli Masalle Sotilaskotia. Sevillan parturi. Tula Tuulan tuli tulitei niin Mikkohan sen vei.

Rajala, Jorma -49, Helsinki. Jompe tuli Hesasta nosta-maan intin tasoa. Osaa kreikkaa ja latinaa. Liikkuva VKO. Joukko-osaston John Lennon, panee aina omiaan.

Romakkaniemi, Yrjö -51, Raanujärvi. Yki erikoisvalmen-nettava. Eero Mäntyrrannan kasvatti. Kävi ankaran puukkotappelin sot.mest. Pöyryn kanssa leikkauspöydäl-lä. Tappiot: umpisuoli. Motto: Kyl mie sen voin tehdä.

Vaarala, Alpo -48, Sodankylä. Ikä Aapo. Merkonomi So-dankylästä. Kirjoitteli kympejä kokeista. Kiinnitti puo-likurssilta korpinjämät mantteliinsa. Lähtee taittamaan talvenselkää Haminaan. Ja siitä huolimatta toukokuussa siviiliin. Ei vaikuta kotiuttamiseen.

Eksymä, Matti -50, Kuusamo. Riistarutto Rukan kanjo-neista. Hallitsi vartalonsa niin keiuvalla laivan kan-nella kuin sängyssäkin. Kyllästy laivalinjaan Turku—Åbo ja samosi saloille ylkäänsä katsomaan ja kosimaan. Ulkonaiset TST-ominaisuudet viittaavat urheaan rajavan-tiin. Motto: Ei sauna tule valmiiksi yhtenä pyhänä.

Pietiläinen (Benjami) Pekka -48, Kemi. Niin silmistähän se rakkaus syttyä voi huialleraa hyi hyi. Kuka täällä haisee niin koväänisesti. Ajatukset heittelehtivät mil-loin Kanadassa, milloin Amsterdamiassa, mutta pääasias-sa tosiaankin Marjatan suklaanuskeissa silmissä — jopa syödessäkin. Siitähän se Ribaska lähtee, vaikei ookkaan röhmää kaulassa. Motto: Taitaa tietää paljua.

Asikainen, Reijo -51, Kestilä. Siviilistä karannut ikihymy Kestilästä. Innostui asioista kovasti Kuusisaari ja Let-kunvinti, oh, sinne kun joskus hamassa tulevaisuudessa pääsisi. Kotala perr. . . Edistystä haittäsi visiitti lasareetiin, mutta siitä huolimatta toukokuussa Sorkan kaut-ta siviiliin.

Kotala, Matti -51, Kemijärvi. Siviilikarkuri, käansi kompassinsa suunnan komppaniassa kohti Sodankylää. Iltalomaltaan palatessaan etsii, etsii omaa hunkkipukua, keittelee illat kahvia ja kyselee onko kellään mitään syötävää.

Laru, Reijo -48, Kittilä. Rento jatsarin kuluttaja Leviltä. Tuli jo ensimmäiseltä mopoviikolta sinuksi sotmest Pöy-ryn kanssa. Tuttu kysymys: onko Laru sairaalassa vai lomilla. Herätykset unohtuivat ja lomakulo kävi. Seu-raus: herättely sujui sitten jopa oppitunnillakin. Kiin-nostui upseeriurasta kerhon peijaisissa. Osti sippi-bosto-nia raittiusviikon kunniaksi. Motto: Täytyy alkaa vissiin pingoittaa, mutta kun tuo patjakin on niin ohut ja päivä-peitto roikkuu. Herra kersantti, saiskos esittää pari ky-symystä miinoista.

Haapalainen, Pauli -50, Taivalkoski. Pate edustaa reipas-ta pohjoismaisen vaaleaa urossukua. Missä lempi siellä Impi. Missä Pate siellä myös Impi. Otti hommelit asialli-sen longisti ja säästi pinnaa talven koetuksille Hami-nassa. Omasi oivalliset kulkuvälineet, nimittäin jalat, jo-ten sopiva sissiksi. Minä mahan olla Taivalkoskelta. »Hil-jaa, kun tehdään Väärälän kans noita loma-anomuksia.»

Soini, Toivo -49, Kuivaniemi. Topi osasi painin taidot, veti iltalomilla ristivyyötä. Vaativaton suurilla voimillaan. Vastoin tahtoa Raukkiin. Vähät välitti ilmoituksista, siiti rivissä mies paikallaan. Tuvan henki ja vastus.

Kaarlela, Juha -50, Nivala. Hiljainen merkonomi Nivalasta. Herkutteli suklaalla, jota hän naposteli mulilta salassa. Ei turhia valitellut, vaikka tst ei aina kiinnostanutkaan.

Karjunen, Hannu -52, Pelso. Soljuva ääniteinen nelostuvan kuopus. Voimakkuudestaan ja osittaisesta räiskyvyydestään huolimatta miellyttävä käskynjakaja taisteluharjoituksissa. Eli suurimmat hetkensä kuntoradalla syökseyssään kurssin nopeimpaan aikaan.

Kestiö, Martti -50, Oulu. Avioliiton partaalla horjuva nuorimies Raahesta. Vietti illat sotkussa kahvia ja sätkää pummaten ja kullaltaan puhelua odotelien.

Kärjä, Jaakko -51, Kalajoki. Nopeajalkainen opiskelija Kalajoelta. Jakoi siviilieväät tasapuolisesti muiden tupareidensa kanssa.

Karttunen, Mikko -50, Oulu. Rautaisen pohjakunnan omaava sissi. Urheilijasukua Oulusta, valitteli kunnan heikentyneen. Kunnostautui kilpailuissa ja tst:ssä.

Liikanen, Seppo -50, Oulu. »Intin ikuinen inttäjä» elikkä mies, joka juntti vastaan joka asiassa. Hoiti kuntoaan ylen syömisellä ja lenkkeilemällä. Motto: Miten niin, minäkö muka.

Ojala, Reijo -51, Helsinki. Synnynäinen johtajatyyppe, joka nousi lentoon ollessaan sairaalassa. Kaipasi etelään, Helsinkiin, josta oli kotoisin. Rauhallinen nuorimies, manaili pitkää kotimatkaansa ja niukkoja lomia.

Sinkkonen, Erkki -50, Helsinki. Rauhallinen piippumies Helsingistä. Hallitsi täydellisesti inttelaisen kaunokirjallisuuden, mutta ei tst-opasta. Joka tilanteessa selitys valmiina.

Timonen, Markku -50, Kittilä. Kovääninen »kiliikkujaja» Kittilästä, soti ja jakoi käskyjä unissaankin nelostuvan muiden asukkaiden harmikiai.

Virkkula, Jorma -50, Salla. Toivottomasti rakastunut sodankyläläiseen tyttöön. Melkein joka iltavaruslomilla kultaansa katsomassa. Muuten rauhallinen tyyppi.

Välsänen, Eero -47, Kemijärvi. Opettajana Kemijärvellä, mutta kotoisin kuitenkin Utajärveltä. Vietti viikot hiihtoleirillä. Iltaisin soitteli urkuja ja hoiteli oppilaskunnan puheenjohtajan virkaa. Suunnistuksessa ei saanut vastusta muilta kurssilaisilta. Sai korpinjämät puolikurssilta.

Ylläsjärvi, Kalevi -50, Tervola. Huomattiin plenuudestaan huolimatta. Kunnostautui loma-asioissa, mutta ei kirjallisissa kokeissa eikä tst-koulutuksessa.

PST-joukkue

Kasvi, Teuvo (Tepu) vääpeli. Mies kuin kallonjätkäle, ääni kuin ukkosenjyrähdys, arveli saavansa vatsahaavan kouluttaessaan meitä. Siiti huolimatta suurpiiteinen maailmannies, joka piti huumorin lomassa joukkueen kurissa ja herran nuhteessa. Motto: Vauhtia rutimulukset, vauhtia.

Hanski, Olli -50, Sodankylä. Komppaniassa esimerkillinen sotilas. Veltostui RAUK:uun tultuaan, synnä ehkä suuri rakkaus. Ei turhaan suutaan soitellut. Hiljainen ki-roilu ilmaisi Ollin tulleen lomilta. Näytti kykynsä kokeissa. Motto: Pääsispä lomille.

Hietaniemi, Markku -48, Kittilä. (Hietanovitsh), lunki pokerinaama, todellinen huulenheitäjä, jonka härski nuomori otti valtaansa niin kouluttajat kuin kaveritkin. Tiesi miten lomia pyöritetään. Kaunis sukupuoli vei mielenrauhan ja puheet, mutta Marja otti lopulta omakseen. Kievari tuli tutuksi joka varuksella. Yo, joka otti oingottamatta voiton. Upseerianesta.

Ikäheimo, Risto -50, Rovaniemi. Joukkueen suunnistaja. Hankkinut tämän taidon lentolupakirjaa varten. Otti armeijan vakavasti. Puolikurssin korppi. Urheilija, jolla kunto oli tärkeä lomillakin. Terävä mies joka tapauksessa. Motto: Pojat, olkaa kunnolla.

Kolehmainen, Jorma -50, Kemijärvi. (konna) Huonon tuurin mies, joka joutui liemeen toisten takia. Uppoutui iltaisin cowboy-tarinoihin. Hiljaisuuden jälkeen puhkesi konnan runosuoni. Kaipasi Ruotsiin. Antaa—olla—mies.

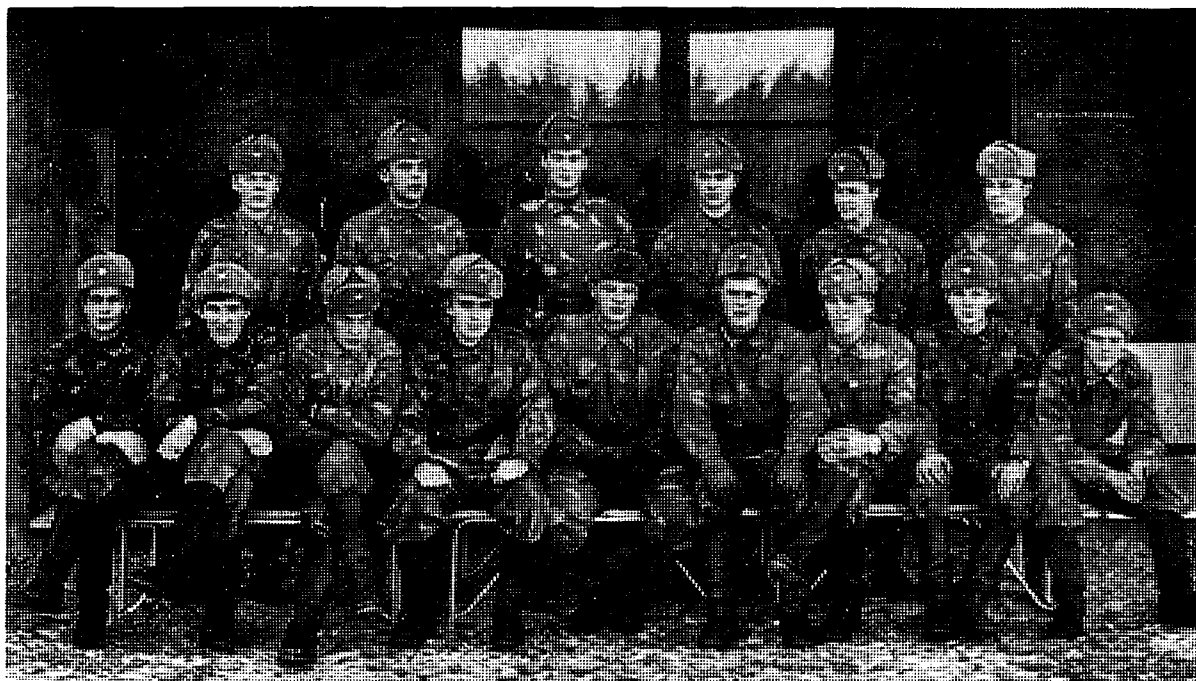
Ahonen, Jaakko -49, Rovaniemi. Boheemi taistelija. muusikko, joka ei vieroksunut lihaa ja jututkin liikkuivat aiheen ympärillä. Lähti soitellen lomille. Huumoriveikko, joka sai omalaatuisilla tempuillaan joukkueen ihmeisiin. Suri armeijan tukkamuoitia. Motto: Kauheis' kaasuis' hermoton vasen.

Kurvinen, Mauri -50, Kuusamo. Salaperäinen mies Kuusamosta, kertoi juttuja hymysuin. Teki rivissä huomautuksiaan, joiden takia poistuttin taakse. Pujotteli sairaalaan tummat syökyslasit silmillään. Lauleli listan uusinann. Motto: Voi, pojat, kerrankin... hoh — heh.

Kuusisto, Kari -49, Oulu. Hengenmies, jonka kirosanat kajahtelivat jo puolikurssilta. Yhtyeen omalaatuisin mies. Armeija muutti Kustun mieheksi. Salaperäinen kurssi-inhminen, jo siviilissä lähetti tilit kotiin. Liha ei pojalle maistunut missään muodossa. Motto: Son mun asia.

Salmela, Erkki -49, Rovaniemi. Mies joka oli ajoittain kaikkea vastaan. Nukahti alle aikayksikön. Sotaharjoituksissa tuttu kysymys: »Joko on taisteltu». Rakkain harrastus TV ja elokuvat nukkumisen lomassa. Otti lomat raskaasti. Motto: No, eihän se nyt niinkään ole.

Sandholm, Pentti -49, Rovaniemi. Hypnotisoi itsensä RAUK:uun. Esitti asioihin huvittavia kommentteja. Meni kihloihin ja kyllästyi armeijaan, mutta kesti kovatkin paikat omaperäisellä huumorillaan. Tarkka poika tava-

roistaan. Yhtyeen karvasin mies. Motto: Järjestelmässä on vikaa.

Tuovinen, Ari -50, Sodankylä. Lyhytpinnainen urheilija-nuorukainen S-kylästä, piti huolen siitä, että hänet huomattiin tai ainakin kuultiin. Puheittensa mukaan oli kokenut paljon nuoresta iästään huolimatta. »Tuovisen lisäksi» tunki koko pitäjän asukkaat. Huulenheittäjä ja eräs koulun hahmoista, pingoitti korpiksi puolikursseilta. Motto: Tuuppa kylälle niin katotaan.

Lantto, Teijo »PU» -50, Kolari. Ei pitänyt POP-musiikista. Ukkomies, jolla ruuansulatus toimi hyvin. Omisti upseerin äänen, ehkä sukurasituksena. Lomat kuuluivat bingolla. Vajosi illoin tangon tunnelmiin.

Moilanen, Pentti -50, Taivalkoski. Joukkueen vaitelias voimanpesä. Tarkka-ampujan rauhallisuus. Löysytti pinnaansa pst-tykkiä nostelemalla. Nousi siiville puolikursilta liikoja pingottamatta. Pohjaton kaipuu Ranuan naisiin. Motto: Kuka hakee lisää perunoita.

Ollila, Pauli -50, Sodankylä. Ukkomies, jolta ei yhtäkään varuslomaa jäänyt käyttämättä. Oli enemmän vaimonsa luona kuin koululla. Tärkeintä hänelle armeijassa olivat lomat. Kovakuntoinen urheilija, jolta ei kuitenkaan aika riittänyt lenkkeilyyn. Motto: Pitäs täyttää loma-anomus.

Virkkunen, Reijo -51, Oulu. Seiskatuvan rauhallisin mies, joskus pinnan kiristymisen voi kuitenkin havaita. Porukan kuopus, pakeni armeijaan Tampereen naista. Nimensä väarti — ainakin joskus. Asiallinen maailmanmies.

Ahman, Aatos (Ryhmä oomanni) -50, Sodankylä. Kompaniassa Aatos pingotti punkan teossa jo ennen herätystä. RAUK:ssa sairastui kesken lupaavan uran. Huolehti ulkonäestöön tunnontarkasti, yhtyeen mannekiini. Teetti jopa omat housut. Syynä ehkä kovakouraiselta tuntuva tyttöystävä, joka odotti varuksille. Koti kassun nurkalla. Joutui »hämärästi» putkaan kaikkien hämmästykseksi. Hekottava nauru. Motto: Niinhän se taitaa olla — He-he. **Paloniemi, Jouko -49, Posio.** Puhtaan pelin mies, palveli intin sairaalassa. Tuntematon sotilas.

● METABO RHEIDCO ●
 TERAASSIPI ORIGO
 MONTANA TERLET
 TERÄS oy
 ● RAMNÄS WERALIT ●

pientä ja SUURTA sekä kaikkea siltä väliltä

Rautanauloista työstökoneisiin, tulinliikkuista ruokakalustoihin — yleensä kaikkea sitä, mitä alan erikoisliikkeen valikoimiin kuuluu. Omintakeisesti ja harkiten hankittuina. — Käykää talossa!

TERÄS oy

● METABO RHEIDCO ●
 TERAASSIPI ORIGO
 MONTANA TERLET
 TERÄS oy
 ● RAMNÄS WERALIT ●

KRH

Pentti, Veikko Itn Luuletteko te tosiaan, että... Mutta kyllä äksiisi auttaa. Motto: Kyllä KRH-mies osaa.

Hautala, Pekka ylik Osasi KRH-asiat paremmin kuin ohjesääntö. Kauhtui, jos jokin meni pieleen, hieromalla lakkia päässään ja hyppimällä tasajaikaa. Muuten mukava.

Halvari, Juhani -47, Rovaniemi. On tää kummaa nommaa, miksi aina minä. Sai erehdyksessä puolikurssin jämat.

Iisakka, Salokalle -49, Kliminki. Joukkueen äänetön voittaja ja puolikurssin korppi. Älyttömästi rakastunut johonkin oululaiseen »gimmaan».

Kantola, Pekka -50, Salla. Metsätyömies Sallan palopöytä. Varsinainen konemies. Täytti ruokalassa taskunsa vanikalla ja sanoi: »Ei tänne oo syömään tultu».

Kestilä, Joel -50, Rovaniemi mlk. Sotaharjoitusten suuri sankari. Laski metsällä lampaitaan (kesken kiivaimman hyökkäyksen kajahti metsässä: »Ryhmä Kestilä kokoon.»

Kierivaara, Matti -49, Sinettä. Hullu lehtivaras iskee jälleen sotkussa. Pingoitti RUK:n ilman taksia.

Kukkala, Pertti -50, Ivalo. Ivalon komia poropaimen, oli oppinut mukamas slangia, kun oli kerran käynyt Hessassa.

Leinonen, Erkki -47, Oulu. Motto mopoaikana: »Niin tulipahan vaan mieleen...» Sotaharjoitus meni muuten hyvin, mutta tikkarit loppuivat. Meinas hillityä, kun joutui »paljuun» puolikurssin jämien vuoksi.

Luostarinen, Lauri -50, Oulu. Mökkihöperö, väsähtänyt umpisuolentulehdusta pelkäävä, uneksiija, nyhääjä, jonka realiteettinen taju ja kyky omaksua uutta olivat hävinneet jo aikoja sitten. Ei riisunut paitaansa mielellään ja häkeltä josta tilanteesta. Kuvitteli sotaharjoituksen olleen pahaa unta.

Mikkonen, Lauri -49, Salla. Pieni mutta pahaääninen mies. Ilmetty Leo Jokela. Oli tyytyväinen saadessaan komennella toisia.

Ranua, Rauno -51, Ranua. Siviilikarkuri, minkä kyllä huomas. Oli aina äänessä, silloin kun ei tarvinnut. Piti tupaa hereillä kuorsaamalla.

Rojola, Jukka -50, Kemi. Hiljainen, hurskas myhäilijä. Tuvan kiivain kirjeen kirjoittaja. Ajatukset aina jossain Karihaaran Blondinissa.

Suikkanen, Antero -50, Kemijärvi. »Varpulan vahva siipi». Horisi vitsille kuin vitsille. Oli suurimman osan ajasta hiljainen myhäilijä.

Varpula, Matti -50, Kemijärvi. Kadotti joka päivä varusteitaan. Tanssilavojen kauhu, ei jättänyt iltalomiaan käyttämättä. Koskaan iltaloman jälkeen ei ollut rahaa eikä luottoa.

Vainio, Erkki -49, Kittilä. Hiljainen maalaispoika, jonka opiskelu Sodankylässä vei rappiolle. Vei joukkoaan pitkän askelin, »ainoa varma rukkiin lähtijä».

Vesterinen, Esko -51, Salla. Joukkueen kuopus ja pieninkin. Yritti varmaan kasvaa, kun nukkui niin paljon. Motto: vähän päiviä.

SODANKYLÄN AUTOKOULU

HARRINKOSKI

Sodankylä — Puh. 292

HARKITESSANNE ASUSTEHANKINTOJA
TERVETULOAA SOVITTAMAAN MEILLE

Naisten Erikoisliike Piefilä

Sodankylä — Puh. 67

K-VALINTA

ONNI ALALUUSUA

Unarintie 18

Sodankylä — Puh. 317

Lankoja, piirrettyjä liinoja ym.

KÄSITYÖLIIKE

SIIRI MÄKIKOKKILA

Ojennustie 13

Sodankylä — Puh. 92

PARTURIKAMPAAMO

PI-RÄ

SODANKYLÄ

PUH. 59

Autonne testaten kuntoon

Sodankylä — Puh. 337

R. IKONEN

Kello-, kulta- ja silmälasiliike

ANSEMI PULKKINEN

kelloja — kultaa — optiikkaa

Sodankylä — puh. 51

Tervetuloa jouluostoksille

T:mi Johannes Lauri

PUH. 2486

ROVANIEMI POHJOLANKATU 27

K-HALLI KEMPPAINEN

Kirkkotie 23, Sodankylä

Puh. 551—553

Osastot: elint., tekstiili, rauta
ja myymäläauto

KEMIKALIOLIIKE

KAUTOVUORI

SODANKYLÄ

Suosittelaaan alan erikoisliikkeenä
paikkakunnalla.

Suosi kiltaa, liity jäseneksi!

FOTO-VALVIO

SODANKYLÄ — PUH. 144

Kaikkea valokuvausalalta. Passikuvat minuutissa. Suoritamme myös valokopiojäljennökset. Kokelaille värinkin takki ja lakki kuvausta varten.

KELLO-RÄSÄNEN

Sodankylä
Puh. 194

Tervetuloa jouluostoksille.

Jouluinen kenkäpaketti
pukinkonttiin

TUULAN KENKÄ

Sodankylä, puh. 570

VIKEN KONE

KODIN KONEITA YM.

Sodankylä — Puh. 426

PAULAN VAATE

SOPIVAT LAHJAT PUKINKONTTIIN

Sodankylä
Puh. 335 ja Ivalo — Puh. 368

MEIJERITUOTTEET

terveen
ihmisravitsemuksen
perusta

SODANKYLÄ

KANSALLIS-OSAKE-PANKKI

POHJOISMAIDEN
YHDYSPANKKI OY

ROVANIEMEN SÄÄSTÖPANKKI

SODANKYLÄN OSUUSKASSA

SODANKYLÄN KUNTA

TERVEHTII
LAPIN JÄÄKÄRIPATALJOONAA
JA SEN RIVEISSÄ
PALVELEVIA

KARJAPOHJOLA

ROVANIEMI
PUH. 3601

ALJO- KENNEL

Suomenpystykorvan, karjalankar-
hukoiran ja lapinporokoiran pen-
tuja jatkuvasti myytävänä.

Matti Kuivila

Sodankylä - Lapintie 26 - Puh. 13

VESTERISEN PUKIMO

SODANKYLÄ — PUH. 83

VALOKUVAAMO

SOTILAIEN KUVAUSKESKUS
(Vänrikin takki)

ROIFOTO

Rovaniemi — Rovakatu 27 — Puh. 3450

MAASEUDULLE POSTIPALVELU

Suosittu tanssipaiikka
J Ä R V I H O V I

SYVAJARVEN NUORISOSEURA

Sodankyläläiset!

Olemme varanneet Jouluksi erittäin edullisia lahjatarjouksia. Tulkaa huoletta huoksemme. Mieluinen lahja varmasti löytyy.

KENKÄ-TEKONIEMI

**Terävät
ja
kestävät
puukot
tekee**

**J. MARTTIININ
PUUKKOTEHDAS**

ROVANIEMI

AUTO-ROVA OY

ROVANIEMI

Urheilukatu 7 — Puh. 2300

KEMI

Läpintie 5 — Puh. 3805

LEIPOMOMME SUOSITTUJA TUOTTEITA

**RANSKANLEIPÄ
LAPIN RIESKA
RUSINAPITKO
KILOPULLA**

Mannermaan Leipomo

ERKKI AIKIO
puh. 162

**VEITSILUOTO OSAKEYHTIÖ
METSÄOSASTO**

SODANKYLÄN HANKINTA-ALUE

LASTENPUKIMO

MAARET

ELSA LEHTINEN

Sodankylä — Puh. 158

**L A P I N
K U L T A**

**tunturipurojen
raikkautta**

TORNION OLUT OY

KARJAKUNTA

ROVANIEMI

**J. M. ESKELINEN
LAPIN LINJAT OY**

ROVANIEMI
Koskikatu 49

TERVETULOA JOULUOSTOKSILLE

Tarjoamme valaisimia, vatkaimia,
hiustenkuivaajia, vaakoja,
aurinkolamppuja, silitysrautoja,
musiikkiväljneitä (mm. kitaroita,
nokkahuiluja, äänilevyjä).

RADIOLIIKE EINO KORPI
SODANKYLÄ

LAPIN VEIKOT R.Y.

KEMIKALIO

NEITA

Sodankylä — Puh. 128

Korhosen Parturiliike

Linja-autoasemalla
Sodankylä — Puh. 379

ERÄ JA URHEILU

SODANKYLÄ — PUH. 291

Tervehdimme

Lapin Jääkäripataljoonaa

Toivottaen Hyvää Joulua ja

Onnellista Uutta Vuotta

LAPIN RESERVINUPSEERIT

LAPIN RESERVINALIUPSEERIT

**Ennenkuin päätätte
kalustehankinnoista,**

pistäytykää tutustumassa
liikkeemme monipuoliseen
valikoimaan.

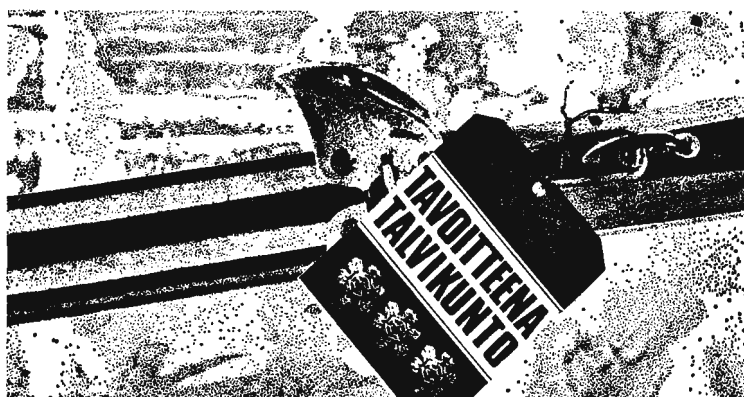
Löydätte meiltä
kodin kalusteiden lisäksi
säle- ja rullakaihtimet
sekä runsaan mattovalikoiman.

Sodankylän Kalustaja

ERKKI SALIN

PUH. 52

REIPPAAN
TALVIKUNNON
SAAMISEKSI
URHEILUOSASTOMME
TARJOAA:

- **Suksia**
- **Slalomvälineitä**
- **Luistimia**
- **Talvikalastusvälineitä**

Poiketkaapa tutustumaan valikoimillemme!

SOKOS

SODANKYLÄ

PUKINKONTTIIN

SUKSIA
KELKKOJA
LUISTIMIA
LELUJA

VÄRI- JA TAPETTI

V. SIMONEN
Sodankylä

KUKKA-FOTO

Leena Määttä

SODANKYLÄ
PUH. 558

Rovaniemen Laakeri

ROVANIEMI
Puh. 4317, 4318

PIKAKULJETUS

Rovaniemi, Urheilukatu 11 B 2
Puhelin 2020

SUORITAMME ERILAISIA KULJETUKSIA
MYÖS LINJA-AUTOJA TILAUSAJOON

Rovakairan Sähkö Oy

Veitikantie 6 — Rovaniemi
Puhelin 5771

PEKKALAN BAARIT

Käyrämö ja Patokoski

HYVÄÄ KAHVIA
VOILEIPIÄ
LEIVONNAISIA JA
VIRVOKKEITA.

ISKUKALUSTE

ROVANIEMI

Kemin Rakennus Oy

LAINAANK. 1
VAIHDE 4511
ROVANIEMI

